

Record 101

Ἦδὺ θέρους διψῶντι χιῶν ποτόν, ἦδὺ δὲ ναύταις
 ἐκ χειμῶνος ἰδεῖν εἰαρινὸν Στέφανον·
 ἦδιον δ' ὀπόταν κρύψει μία τοὺς φιλέοντας
 χλαῖνα, καὶ αἰνῆται Κύπρις ὑπ' ἀμφοτέρων.

Record 102

Οἶνος ἔρωτος ἔλεγχος· ἐρᾶν ἀρνεύμενον ἡμῖν
 ἦτασαν αἱ πολλαὶ Νικαγόρη προπόσεις·
 καὶ γὰρ ἐδάκρυσεν καὶ ἐνύστασε καὶ τι κατηφές
 ἔβλεπε, χῶ σφιγθεῖς οὐκ ἔμενε στέφανος.

Record 103

Λυσιδίκη σοί, Κύπρι, τὸν ἵππαστῆρα μύωπα
 χρύσειον εὐκνήμου κέντρον ἔθηκε ποδός,
 ὦι πολὺν ὑπτίον ἵππον ἐγύμνασεν, οὐδέ ποτ' αὐτῆς
 μηρὸς ἐφοινίχθη κοῦφα τινασσομένης.
 ἦν γὰρ ἀκέντητος τελοδρομος, οὐνεκεν ὄπλον
 σοὶ κατὰ μεσοπύλης χρύσειον ἐκρέμασεν.

Record 104

διὸ δεῖ τῆς ἄλλης παιδείας ὥσπερ κεφάλαιον ποιεῖν τὴν φιλοσοφίαν. ... διὰ γὰρ ταύτην ἔστι καὶ μετὰ ταύτης γινῶναι τί τὸ καλὸν τί τὸ αἰσχρὸν ... ὅτι δεῖ θεοὺς μὲν σέβεσθαι, γονέας δὲ τιμᾶν, πρεσβυτέρους αἰδεῖσθαι, νόμοις πειθαρχεῖν, ἄρχουσι ὑπέκτειναι, φίλους ἀγαπᾶν, πρὸς γυναῖκας σωφρονεῖν, τέκνων στερκτικούς εἶναι, δούλους μὴ περιυβρίζειν· τὸ δὲ μέγιστον, μήτ' ἐν ταῖς εὐπραγίαις περιχαρεῖς μήτ' ἐν ταῖς συμφοραῖς περιλύτους ὑπάρχειν, μήτ' ἐν ταῖς ἡδοναῖς ἐκλύτους εἶναι μήτ' ἐν ταῖς ὀργαῖς ἐκπαθεῖς καὶ θηριώδεις. ἅπερ ἐγὼ πάντων τῶν ἐκ φιλοσοφίας περιγινομένων ἀγαθῶν πρεσβύτατα κρίνω. τὸ μὲν γὰρ εὐγενῶς εὐτυχεῖν ἀνδρὸς, τὸ δ' ἀνεπιφθόνως εὐηνίου ἀνθρώπου, τὸ δὲ τοῖς λογισμοῖς περιεῖναι τῶν ἡδονῶν σοφοῦ, τὸ δ' ὀργῆς κατακρατεῖν ἀνδρὸς οὐ τοῦ τυχόντος ἐστί. τελείους δ' ἀνθρώπους ἡγοῦμαι τοὺς δυναμένους τὴν πολιτικὴν δύναμιν μεῖξαι καὶ κεράσαι τῇ φιλοσοφίᾳ, καὶ δυεῖν ὄντων μεγίστοι ἀγαθοῖν ἐπιβόλους ὑπάρχειν ὑπολαμβάνω, τοῦ τε κοινωφελοῦς βίου πολιτευομένου, τοῦ τ' ἀκύμονος καὶ γαληνοῦ διατρίβοντος περὶ φιλοσοφίαν. ... πειρατέον οὖν εἰς δύναμιν καὶ τὰ κοινὰ πράττειν καὶ τῆς φιλοσοφίας ἀντιλαμβάνεσθαι κατὰ τὸ παρεῖκον τῶν καιρῶν. οὕτως ἐπολιτεύσατο Περικλῆς, οὕτως Ἀρχύτας ὁ Ταραντῖνος, οὕτω Δίων ὁ Συρακόσιος, οὕτως Ἐπαμεινώνδας ὁ Θηβαῖος, ὦν ἄτερος Πλάτωνος ἐγένετο συνουσιαστής.

Record 105

Ταῦτα μὲν οὖν οὐκ ἐνδοιάσας οὐδὲ μελλήσας περὶ τῆς τῶν παιδῶν εὐκοσμίας καὶ σωφροσύνης διείλεγμαι· περὶ δὲ τοῦ ρηθήσεσθαι μέλλοντος ἀμφίδοξός εἰμι καὶ διχογνώμων, καὶ τῆδε κάκεισε μετακλίνων ὡς ἐπὶ πλάστιγγος πρὸς οὐδέτερον ῥέψαι δύναμαι, πολὺς δ' ὄκνος ἔχει με καὶ τῆς εἰσηγήσεως καὶ τῆς ἀποτροπῆς τοῦ πράγματος. ἀποτολμητέον δ' οὖν ὅμως εἰπεῖν αὐτό. τί οὖν τοῦτ' ἐστί; πότερα δεῖ τοὺς ἐρῶντας τῶν παιδῶν ἔαν τούτοις συνεῖναι καὶ συνδιατρίβειν, ἢ τούναντίον εἶργειν αὐτοὺς καὶ ἀποσοβεῖν τῆς πρὸς τούτους ὁμιλίας προσῆκεν; ὅταν μὲν γὰρ ἀποβλέψω πρὸς τοὺς πατέρας τοὺς ἀθεκάστους καὶ τὸν τρόπον ὁμφακίας καὶ στρυφνούς, οἱ τῶν τέκνων ὕβριν οὐκ ἀνεκτὴν τὴν τῶν ἐρώντων ὁμιλίαν ἡγοῦνται, εὐλαβοῦμαι ταύτης εἰσηγητῆς γενέσθαι καὶ σύμβουλος. ὅταν δ' αὖ πάλιν ἐνθυμηθῶ τὸν Σωκράτη τὸν Πλάτωνα τὸν Ζενοφῶντα τὸν Αἰσχίνην τὸν Κέβητα, τὸν πάντα χορὸν ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν οἱ τοὺς ἄρρενας ἐδοκίμασαν ἔρωτας καὶ τὰ μειράκια προήγαγον ἐπὶ τε παιδείαν καὶ δημαγωγίαν καὶ τὴν ἀρετὴν τῶν τρόπων, πάλιν ἕτερος γίνομαι καὶ κάμπτομαι πρὸς τὸν ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ζῆλον. μαρτυρεῖ δὲ τούτοις Εὐριπίδης οὕτω λέγων

ἀλλ' ἔστι δὴ τις ἄλλος ἐν βροτοῖς ἔρωσ, ψυχῆς δικαίας σώφρονός τε κάγαθῆς. τὸ δὲ τοῦ Πλάτωνος σπουδῆ καὶ χαριεντισμῶ μεμιγμένον οὐ παραλειπτέον. ἐξεῖναι γάρ φησι δεῖν τοῖς ἀριστεύουσιν ὃν ἂν βούλωνται τῶν καλῶν φιλησαί. τοὺς μὲν οὖν τῆς ὥρας ἐπιθυμοῦντας ἀπελαύνειν προσῆκε, τοὺς δὲ τῆς ψυχῆς ἐραστὰς ἐγκρίνειν κατὰ τὸ σύνολον. καὶ τοὺς μὲν Θήβησι καὶ τοὺς ἐν Ἡλιδι φευκτέον ἔρωτας καὶ τὸν ἐν Κρήτῃ καλούμενον ἀρπαγμόν, τοὺς δ' Ἀθήνησι καὶ τοὺς ἐν Λακεδαιμόνι ζηλωτέον. Περὶ μὲν οὖν τούτων, ὅπως ἕκαστος αὐτὸς ἑαυτὸν πέπεικεν, οὕτως ὑπολαμβάνέτω.

Record 106

ἄνευ δὲ τοῦ ἀληθοῦς μάλιστα μὲν ἢ ποιητικῆ τῶ ποικίλῳ χρῆται καὶ πολυτρόπῳ. τὸ γὰρ ἐμπαθὲς καὶ παράλογον καὶ ἀπροσδόκητον, ὧ πλείστη μὲν ἔκπληξις ἔπεται πλείστη δὲ χάρις, αἱ μεταβολαὶ παρέχουσι τοῖς μύθοις· τὸ δ' ἀπλοῦν ἀπαθὲς καὶ ἄμουσον. ὅθεν οὔτε νικῶντας αἰεὶ πάντα ποιοῦσι τοὺς αὐτοὺς οὔτ' εὐημεροῦντας οὔτε κατορθοῦντας. ἀλλ' οὐδὲ τοῖς θεοῖς, ὅταν εἰς ἀνθρωπίνας ἐμπέσωσι πράξεις, ἀπαθέσι χρῶνται καὶ ἀναμαρτήτοις, ἵνα μηδαμοῦ τό τε ταραττον καὶ τὸ ἐκπληττον ἀργῆ τῆς ποιήσεως ἀκίνδυνον καὶ ἀναγώνιστον γιγνόμενον.

Record 107

... ἀλλ' ἐκεῖνο μᾶλλον οἰέσθω, μίμησιν εἶναι τὴν ποίησιν ἠθῶν καὶ βίων, καὶ ἀνθρώπων οὐ τελείων οὐδὲ καθαρῶν οὐδ' ἀνεπιλήπτων παντάπασιν, ἀλλὰ μεμιγμένων πάθεσι καὶ δόξαις ψευδέσι καὶ ἀγνοίαις, διὰ δ' εὐφυΐαν αὐτοὺς πολλακίς μετατιθέντων πρὸς τὸ κρεῖττον. ἢ γὰρ τοιαύτη παρασκευὴ τοῦ νέου καὶ διάνοια, τοῖς μὲν εὖ λεγομένοις καὶ πραττομένοις ἐπαιρομένοι καὶ συνενθουσιῶντος, τὰ δὲ φαῦλα μὴ προσιεμένου καὶ δυσχεραίνοντος, ἀβλαβῆ παρέξει τὴν ἀκρόασιν. ὁ δὲ πάντα θαυμάζων καὶ πᾶσιν ἐξοικειούμενος καὶ καταδεδουλωμένος τῇ δόξῃ τὴν κρίσιν ὑπὸ τῶν ἠρωϊκῶν ὀνομάτων, ὥσπερ οἱ τὴν Πλάτωνος ἀπομιμούμενοι κυρτότητα καὶ τὴν Ἀριστοτέλους τραυλότητα, λήσεται πρὸς πολλὰ τῶν φαύλων εὐχερῆς γενόμενος. δεῖ δὲ μὴ δειλῶς μηδ' ὥσπερ ὑπὸ δεισιδαιμονίας ἐν ἱερῶ φρίττειν ἅπαντα καὶ προσκυνεῖν, ἀλλὰ θαρραλέως ἐθιζόμενον ἐπιφωνεῖν μηδὲν ἦττον τοῦ 'ὀρθῶς' καὶ 'πρεπόντως' τὸ 'οὐκ ὀρθῶς' καὶ 'οὐ προσηκόντως.'

Record 108

Φθόνος τοίνυν μετὰ βασκανίας καὶ δυσμενείας οὐδενὶ μὲν ἔργῳ παρῶν ἀγαθόν, ἀλλὰ πᾶσιν ἐμπόδιος τοῖς καλοῖς, κάκιστος δ' ἀκροωμένῳ πάρεδρος καὶ σύμβουλος, ἀνιαρὰ καὶ ἀηδῆ καὶ δυσπρόσδεκτα ποιῶν τὰ ὠφέλιμα διὰ τὸ πᾶσι μᾶλλον ἠδεσθαι τοὺς φθονοῦντας ἢ τοῖς εὖ λεγομένοις. καίτοι πλοῦτος μὲν ὄντινα δάκνει καὶ δόξα καὶ κάλλος, ἐτέροις ὑπάρχοντα, φθονερός ἐστὶ μόνον· ἄχθεται γὰρ ἄλλων εὐτυχοῦντων· ὁ δὲ λόγῳ καλῶς λεγομένῳ δυσχεραίνων ὑπὸ τῶν ἰδίων ἀγαθῶν ἀνιᾶται. ὡς γὰρ τὸ φῶς τῶν βλεπόντων, καὶ ὁ λόγος τῶν ἀκουόντων ἀγαθόν ἐστίν, ἂν βούλωνται δέχεσθαι.

Record 109

Τὸν μὲν οὖν ἐφ' ἐτέροις φθόνον ἄλλαι τινὲς ἀπαίδευτοι καὶ κακαὶ διαθέσεις ἐμποιοῦσιν, ὁ δὲ πρὸς τοὺς λέγοντας ἐκ φιλοδοξίας ἀκαίρου καὶ φιλοτιμίας ἀδίκου γεννώμενος οὐδὲ προσέχειν ἔᾳ τοῖς λεγομένοις τὸν οὕτω διακείμενον, ἀλλὰ θορυβεῖ καὶ περισπᾶ τὴν διάνοιαν, ἅμα μὲν τὴν ἑαυτῆς ἕξιν ἐπισκοποῦσαν εἰ λείπεται τῆς τοῦ λέγοντος, ἅμα δὲ τοὺς ἄλλους ἐπιβλέπουσαν εἰ ἄγανται καὶ θαυμάζουσιν, ἐκπληττομένην τε ὑπὸ τῶν ἐπαίνων καὶ ἀγριαίνουσιν πρὸς τοὺς παρόντας ἂν ἀποδέχωνται τὸν λέγοντα, τῶν δὲ λόγων τοὺς μὲν εἰρημένους ἐῶσαν καὶ προἰεμένην, ὅτι λυποῦσι μνημονευόμενοι, πρὸς δὲ τοὺς λείποντας ταραττομένην καὶ τρέμουσαν μὴ τῶν εἰρημένων βελτίονες γένωνται, σπεύδουσιν δὲ τάχιστα παύσασθαι τοὺς λέγοντας ὅταν κάλλιστα λέγωσι, λυθείσης δὲ τῆς ἀκροάσεως πρὸς οὐδενὶ τῶν εἰρημένων οὔσαν ἀλλὰ τὰς φωνὰς καὶ διαθέσεις τῶν παρόντων ἐπισηφίζουσιν, καὶ τοὺς μὲν ἐπαινοῦντας ὥσπερ ἐμμανῆ φεύγουσιν καὶ

ἀποπηδῶσαν, προστρέχουσιν δὲ καὶ συναγελαζομένην τοῖς ψέγουσι τὰ εἰρημένα καὶ διαστρέφουσιν· ἂν δὲ μηδὲν ἢ διαστρέψαι, παραβάλλουσιν ἑτέρους τινὰς ὡς ἄμεινον εἰρηκότας εἰς ταῦτόν τε καὶ δυνατώτερον, ἕως διαφθείρασα καὶ λυμνηαμένη τὴν ἀκρόασιν ἀχρεῖον ἑαυτῇ καὶ ἀνόνητον ἀπεργάσεται.

Record 110

Τῶ σφόδρα φιλεῖν ἑαυτόν, ὧ Ἄντιοχε Φιλόπαππε, φάσκοντι συγγνώμην μὲν ἅπαντας ὁ Πλάτων διδόναι φησί, κακίαν δὲ σὺν πολλαῖς ἄλλαις ἐγγίγνεσθαι μεγίστην, ὅφ' ἧς οὐκ ἔστιν αὐτοῦ κριτὴν δίκαιον οὐδ' ἀδέκαστον εἶναι· “τυφλοῦται γὰρ τὸ φιλοῦν περὶ τὸ φιλούμενον,” ἂν μὴ τις μαθὼν ἐθισθῇ τὰ καλὰ τιμᾶν καὶ διώκειν μᾶλλον ἢ τὰ συγγενῆ καὶ οἰκεῖα. τοῦτο τῶ κόλακι πολλὴν μεταξὺ τῆς φιλίας εὐρυχωρίαν δίδωσιν, ὀρμητήριον ἐφ' ἡμᾶς εὐφυῆς ἔχοντι τὴν φιλαυτίαν, δι' ἣν αὐτὸς αὐτοῦ κόλαξ ἕκαστος ὢν πρῶτος καὶ μέγιστος οὐ χαλεπῶς προσίεται τὸν ἕξωθεν ὢν οἶεται καὶ βούλεται μάρτυν ἄμ' αὐτῶ καὶ βεβαιωτὴν προσγιγνώμενον. ὁ γὰρ λαιδορούμενος φιλοκόλαξ σφόδρα φίλαυτός ἐστι, δι' εὐνοίαν ἑαυτῶ πάντα μὲν ὑπάρχειν βουλόμενος πάντα δ' οἰόμενος ὢν ἢ μὲν βούλησις οὐκ ἄτοπος ἢ δ' οἴησις ἐπισφαλῆς καὶ δεομένη πολλῆς εὐλαβείας.

Record 111

ὅθεν ὡσπερ ἀρμονικὸς ὁ φίλος τῇ πρὸς τὸ καλὸν καὶ συμφέρον μεταβολῇ τὰ μὲν ἐνδιδοὺς τὰ δ' ἐπιτείνων πολλάκις μὲν ἡδὺς αἰεὶ δ' ὠφέλιμός ἐστι· ὁ δὲ κόλαξ ἀφ' ἑνὸς διαγράμματος αἰεὶ τὸ ἡδὺ καὶ τὸ πρὸς χάριν εἰωθῶς ὑποκρέκειν οὔτ' ἔργον οἶδεν ἀντιτεῖνον οὔτε ῥῆμα λυποῦν, ἀλλὰ μόνω παρέπεται τῶ βουλομένω, συνάδων αἰεὶ καὶ συμφθεγγόμενος. ὡσπερ οὖν τὸν Ἀγησίλαον ὁ Ξενοφῶν ἠδέως ἐπαινέισθαι φησὶν ὑπὸ τῶν καὶ ψέγειν ἐθελόντων, οὕτω δεῖ τὸ εὐφραῖνον καὶ χαριζόμενον ἡγεῖσθαι φιλικόν, ἂν καὶ λυπεῖν ποτε δύνηται καὶ ἀντιτείνειν, τὴν δὲ συνεχῆ ταῖς ἡδοναῖς καὶ τὸ πρὸς χάριν ἔχουσιν ἄκρατον αἰεὶ καὶ ἄδηκτον ὁμιλίαν ὑπονοεῖν, καὶ νῆ Δία τὸ τοῦ Λάκωνος ἔχειν πρόχειρον, ὅς ἐπαινουμένου Χαρίλλου τοῦ βασιλέως ‘πῶς οὗτος’ ἔφη ‘χρηστός, ὅς οὐδὲ τοῖς πονηροῖς πικρός ἐστι.’

Record 112

Ἔτι δὲ τούτων ἕτεροι πανουργότεροι καὶ πρὸς ἡδονὴν χρῶνται τῶ παρρησιάζεσθαι καὶ ψέγειν. καθάπερ Ἄγις ὁ Ἀργεῖος, Ἀλεξάνδρου γελωτοποιῶντι μεγάλως δωρεὰς διδόντος, ὑπὸ φθόνου καὶ λύπης ἐξέκραγεν ‘ὦ τῆς πολλῆς ἀτοπίας,’ ἐπιστρέψαντος δὲ τοῦ βασιλέως πρὸς αὐτὸν ὀργῇ καὶ ‘τί δὴ σὺ λέγεις;’ εἰπόντος ‘ὁμολογῶ,’ φησὶν, ‘ἄχθεσθαι καὶ ἀγανακτεῖν, ὁρῶν ὑμᾶς τοὺς ἐκ Διὸς γεγονότας ἅπαντας ὁμοίως κόλαξιν ἀνθρώποις καὶ καταγελάστοις χαίροντας· καὶ γὰρ Ἡρακλῆς Κέρκωσιν τισι, καὶ Σειληνοῖς ὁ Διόνυσος ἐτέρπετο, καὶ παρὰ σοὶ τοιοῦτους ἰδεῖν ἔστιν εὐδοκιμοῦντας.’

Record 113

Εἰς δὲ τις ἔοικε τρόπος εἶναι φυλακῆς τὸ γινώσκειν καὶ μνημονεύειν αἰεὶ ὅτι τῆς ψυχῆς τὸ μὲν ἀληθινὸν καὶ φιλόκαλον καὶ λογικὸν ἐχούσης, τὸ δ' ἄλογον καὶ φιλοψευδὲς καὶ παθητικόν, ὁ μὲν φίλος αἰεὶ τῶ κρείττονι πάρεστι σύμβουλος καὶ συνήγορος, ὡσπερ ἰατρός τὸ ὑγιαῖνον αὔξων καὶ διαφυλάττων, ὁ δὲ κόλαξ τῶ παθητικῶ καὶ ἀλόγῳ παρακάθηται, καὶ τοῦτο κνᾶ καὶ γαργαλίζει καὶ ἀναπείθει, καὶ ἀφίστησι τοῦ λογισμοῦ, μηχανώμενος αὐτῶ πονηρὰς τινὰς ἡδυπαθείας. ... αἰεὶ γὰρ ὑφορμεῖ τινι πάθει καὶ τοῦτο πιαίνει, καὶ πάρεστι βουβῶνος δίκην ἐκάστοτε τοῖς ὑπούλοις καὶ φλεγμαίνουσι τῆς ψυχῆς ἐπιγιγνώμενος. ‘ὀργίζη; κόλασον. ἐπιθυμεῖς; ὤνησαι. φοβῆ; φύγωμεν. ὑπονοεῖς; πίστευσον.’ Ἄν δὲ περὶ ταῦτα δυσφώρατος ἢ τὰ πάθη, διὰ σφοδρότητα καὶ μέγεθος ἐκκρουομένου τοῦ λογισμοῦ, περὶ τὰ μικρὰ λαβὴν παρέξει μᾶλλον, ὁμοῖος ὢν. ... ὅθεν εἰ μὴ λανθάνομεν ἑαυτοὺς ἐπιθυμοῦντες ἀναισχυνοῦντες ἀποδειλιῶντες, ὁ κόλαξ ἡμᾶς οὐ λήσεται. ἔστι γὰρ συνηγορῶν αἰεὶ τούτοις τοῖς πάθεσι καὶ περὶ τὰς τούτων ἐκβάσεις παρρησιάζομενος. ταῦτα μὲν οὖν ἱκανὰ περὶ τούτων.

Record 114

[Ἐλλάς ὅλη φωνᾶς θρόον εὐλυ]ρον ἔκλυεν [ἀμᾶς],
 [δόξα δ' αἰμνάστων] ζῶσα μένει στεφ[άνων].
 [μάντιος Ἀονί]ας ὀφιώδεος εἶλον ἀ[γῶνα]
 [ἦδὲ παρ' Ἐρκύν]νας χεύμασιν ἐστεφόμε[αν].
 [ἄθλα δ' Ἐλε]υθερίων τε καὶ ἐκ φηγοῖο Λυκαίων
 [καὶ Φενοῖ]ο δρυμῶν ἄγαγον Ἀρκαδίας.
 [καὶ Πυθοῖ] Δελφοί με κατέστεφον ἔρνεσι δάφνας
 [εὐιέροι]ς· τρισσοὺς δ' ἦλθον ὑπὸ στεφάνους
 [ἐν νάσωι] Φοίβοιο· μολῶν δ' εἰς γαῖαν Ἐπειῶν
 [εἶλον αἰ]μνάστου θαλλὸν Ὀλυμπιάδος.
 [καὶ δὲ κλυτῶν] τιμ[ᾶν] Ἡρα[ς] Ἡλεῖος ἄεθλο[ς]
 μάρτυς· ἐφ' Ἐρκύννας χε[ύμασι δ' ἐστεφόμε]αν.
 καὶ στέφος Ἡρακλῆος ἐπ[ὶ κροτάφοις θέτο Θήβα],
 τρισσὰ δ' Ἐρεχθιδᾶν ἀ[γαγόμε]αν ἄεθλα],
 ἀγνὸν Ἐλευσῖνος πρὸς ἀνάκ[τορον ἀνίκ' ἰδέσθαι]
 πενταετῆ Δηοῦς ἦλθον [ἐγὼ τελετάν].
 καὶ Βάκχου τριετηρὶς ἐμᾶ[ς τέχνας ἴδε νίκαν],
 [κ]αὶ Ταν<άγρ>αι Μουσᾶν στέ[μματα δισσὰ λάβον],
 [Π]οιμανδρίαν γαῖαν [ἐλθῶν πάτραν τε Κορίννας],
 [καὶ] Παναθηναίων [θαλλὸν ἔλον μεγάλων].
 [Ζην]όβιος δ' Ἐλλασι φατίζομαι ὁ [πράτιστος]
 καρύκων, παντᾶι δ' ἀμφιτέθαλε κλέος.

Record 115

Ἵρέστην Φιλό[ξενον] Διονύσιος καὶ Φλαῖιος Φιλόξενος καὶ Ἵρέστης τὸν ἑαυτὸν πατέρα φιλοτεκνίης ἕνεκα.

Record 116

No text.

Record 117

Ἐλπίς.

Record 118

Μήνιος Μολόρχου Ἀντιό|χω τῶ ἑατοῦ ὑειῶ, ζήσαντι | ἔτη δεκαοκτώ, ἐπήσεν μ' | ἐκ τῶν
 εἰδί<ων> μνήμης ἕνεκα. τί μ' ἀναγινώσκεις δακρῦων <ξ>ένε; | οὐ λυποῦ· λυποῦμε θάνατον
 ἄω[ρον] | πρὶν γονέων· χῆρε.

Record 119

Τῶ[.]Τῖος Τερτίου υἱ|ός. Καὶ οὐ λυπηρὸν μὲν | τὸ θανεῖν πλὴν ὅτι π|[ρ]ὶν γονέων.
 Δεκαοκτα|έτη κατέχι με τάφος. | Χαῖρ[ε].

Record 120

[- - -] | ἀρετῆς ἐν βιότῳ | στέφανον, Νέστο|ρος ἀρχεγόνου γλυ|κερώτερον υἱᾶ
 Κο||μάνων Σόσσιον ὅς | μᾶλλον τήνδε φίλη|σε πάτραν· δόγματος | ἐκ βουλής ἴδιος
 τει|[-]Ε![-]Τ[-] - - -

Record 121

Ἀντιγόνα δύσστηνος ἐ|γὼ ἐπὶ σήματι κεῖμαι· αὐθη|μερὸν οὔτε π<ο>νήσασ|α
 ἀπ[η]θή<θ>η τραύματος | [- -].

Record 122

Ἡρακλίδης καὶ Ἰνυγένουα | Ἡλιοδώρω κὲ Σφραγιῖδι κὲ Ἀ|νικήτω τοῖς τέκνοις μνήμης χάριν.

Record 123

Αἰλιανῶι τόδε [σημα] πατήρ ἀγαθῶι πι[νυτῶι τε], | θνητὸν κηδ[εύουσα]ς σῶμα· τὸ δ' ἀθάνατ[ον] | ἐς μακάρων ἀνόρο[υσ]ε κέαρ· ψυχὴ γὰρ ἀείζ<ω>[ς], | ἧ τὸ ζῆν παρέχει καὶ θεόφιν κατέβη. | ἴσχεό <το>ι? στοναχῶν πά[τερ], ἴσχε δέ, μητερ, ἀδελφούς· | σῶμα χ<ι>τῶν ψυχῆς· τ[ὸ]ν δὲ θεὸν σέβε μου.

Record 124

[ῆ] τάβλα τέρψις· [ἰ] πέζης, μὴ χόλα· [ἰ χ]ολᾶς, μὴ πέζε.

Record 125

κρύφα τις διαπαρθενευθεῖσα καὶ διαφθείρασα τὸ βρέφος οὕτως ἐνεκαρτέρησε μηδεμίαν προενεγκαμένη φωνήν, ὥστε καὶ τὸν πατέρα καὶ ἄλλους πλησίον ὄντας λαθεῖν ἀποκηῖσα· τὸ γὰρ μέγεθος τῶν ἀλγηδόνων τῇ εὐσηχημοσύνῃ τὸ ἀσχημον προσπεσὸν ἐνίκησε.

Record 126

χαῖρε Θίασε! Θίασος, οὐερνάκλος, ἔζησεν ἔτη ἐννέα. Ἐπιτύχχανος πατήρ καὶ Τύχη μήτηρ καὶ Ματρῖνος συναπελεύθερος μνημοσύνης χαριστ(ήριον) [sc. μνήμης χάριν].

Record 127

Θειοτέλους τόδε σᾶμα, τὸν ἤροσεν ἀ φερ<έ>καρπος
Ποιμάνδρου [γ]ενεῆ τείμιον ENNEOTINON.
ὄν καὶ χθῶν ἐδάκρυσεν, ἐπεὶ φάος ἔσβεσ[ε]ν [Ἄιδης?]
λ[α]νπρὸν ἀ<ρ>ι[ζ]άλου φαινόμενον σοφίης.
ἄ θνατοί, κραδίην φαύλην ἔχετ'· ἦν δὲ νοῆτε
κρέσσονα, [β]ασκαίνει τοῖς ἀγαθοῖς [Ἄιδης].

Record 128

Πείθων μ' ἔ[στησεν] | ὁ Πρωτίο Ἄν[- -] ἐταίρωι.

Record 129

Αἴνετος ἐν πολέμοι.

Record 130

Φιλοκράτης Φιλοκράτου Σιδώνιος.
οὐ νόθον ἐκ προτέροιο, Φιλόκρατες, ἦνεσας ἔ<ρ>γ<ο>ν
σεῖο βίου, πινυταῖς θηγόμενος πραπίσιν·
ἧ γὰρ ἀπὸ πράτας μεμελημένος ἦς Ἐπικούρου
δόγμασιν εὐξυνέ<ο>ις, ὡς θέμις, ἀλικίας.
αὐθι τύχης δ' οἶακι παλιμπλανέος βιότοιο
εἰκῶν ἐν Μινύαις φῶτας ἐπαθλοκόμει[ι]ς.
κεῖσαι δ' ἀγχόθι παιδὸς ἐοῦ, ψάυων μελέεσσιν,
ἄζμενος ἐκ ζωᾶς εἰς προθανόντα μολῶν.

Record 131

Ἄσων ἐνθάδε κεῖται ὁ Δημοκλέους περὶ πάτρας
μαρνάμενος. πρῶτος δ' ἐμ προμάχοισι θάνεν
[ο]ύχι [κ]αταισχύνας πατρίδ' οὐδὲ γ[ο]ν[ῆ]ας ἑαυτοῦ.
ῥώμην δ' οἰκείαν δεῖξεν ἐν ἡλικίαι.

Record 132

λυπρὸν ἐφ' Ἡδίστηι Μοῖραι τότε νῆμα ἀπ' ἀτράκτων
 κλῶσαν, ὅτε ὠδῖνος νύμφη ἀπηντίασεν·
 σχετλίη. οὐ γὰρ ἔμελλε τὸ νήπιον ἀγκαλιεῖσθαι,
 μαστῶι τε ἀρδεύσειν χεῖλος ἐοῖο βρέφους.
 ἐν γὰρ ἐσεῖδε φάος καὶ ἀπήγαγεν εἰς ἓνα τύμβον
 τοὺς δισοῦς, ἀκρίτως τοῖσδε μολοῦσα, Τύχη.

Record 133

Λαμπίδος ἄρα τάφον παραμείβομαι; ἔννεπε, λᾶε.
 ναί, ξένε, τᾶς ὀσίας εἰς τέκνα καὶ γονέας.
 ἀλλ' ἴθι μοι χαίρων καὶ ἐπεύχεο πολλὰ θεοῖσι
 σὺν τοιαῖδε ἀλόχῳ ξυνὰ μολεῖν μέλαθρ[α].

Record 134

Πουτάλα Πουταλεία κόρα, Τιτυρεία γυνά.
 ὦλεο δὴ στυγερωῖ θανάτῳ προλιποῦσα τοκῆας
 Πωτάλα, ἐγ γαστρὸς κυμοτόκοις ὀδύναις·
 οὔτε γυνὴ πάμπαν κεκλημένη οὔτε τι κούρη
 πένθος πατρὶ λίπες μητρὶ τε τῇ μελέαι.
 Ἑρμάου Χθονίου.

Record 135

Οὔτ' οὖν ἀπαθεῖς ἐπὶ τῶν τοιούτων συμφορῶν ὁ λόγος ἀξιοῖ γίγνεσθαι τοὺς εὖ
 φρονοῦντας οὔτε δυσπαθεῖς· τὸ μὲν γὰρ ἄτεγκτον καὶ θηριῶδες, τὸ δ' ἐκλελυμένον καὶ
 γυναικοπρεπές. εὐλόγιστος δ' ὁ τὸν οἰκεῖον ὄρον ἔχων καὶ δυνάμενος φέρειν δεξιῶς τὰ τε
 προσηνῆ καὶ τὰ λυπηρὰ τῶν ἐν τῷ βίῳ συμβαινόντων, καὶ προειληφῶς ὅτι καθάπερ ἐν
 δημοκρατίᾳ κληρὸς ἐστὶ τῶν ἀρχῶν καὶ δεῖ λαχόντα μὲν ἄρχειν ἀπολαχόντα δὲ φέρειν
 ἀνεπαχθῶς τὴν τύχην, οὕτω καὶ τῇ διανομῇ τῶν πραγμάτων ἀνεγκλήτως καὶ πειθηνίως
 ἔπεσθαι. τοῦτο γὰρ οἱ μὴ δυνάμενοι ποιεῖν οὐδὲ τὰς εὐπραγίας ἂν ἐμφρόνως φέρειν
 δύναιτο καὶ μετρίως. ... πεπαιδευμένων δ' ἐστὶ καὶ σωφρόνων ἀνδρῶν πρὸς τε τὰς
 δοκούσας εὐτυχίας τὸν αὐτὸν εἶναι, καὶ πρὸς τὰς ἀτυχίας φυλάξαι γενναίως τὸ πρέπον.

Record 136

Τὸν τῶν Λυκίων νομοθέτην φασὶ προστάξαι τοῖς αὐτοῦ πολίταις, ἐπὴν πενθῶσι,
 γυναικείαν ἀμφισαμένους ἐσθῆτα πενθεῖν, ἐμφαίνειν βουλευθέντα ὅτι γυναικῶδες τὸ
 πάθος καὶ οὐχ ἀρμόττον ἀνδράσι κοσμίους καὶ παιδείας ἐλευθερίου μεταπεπονημένους.
 θῆλυ γὰρ ὄντως καὶ ἀσθενὲς καὶ ἀγεννὲς τὸ πενθεῖν· γυναῖκες γὰρ ἀνδρῶν εἰσι
 φιλοπενθέστεραι καὶ οἱ βάρβαροι τῶν Ἑλλήνων καὶ οἱ χεῖρους ἄνδρες τῶν ἀμεινόνων,
 καὶ αὐτῶν δὲ τῶν βαρβάρων οὐχ οἱ γενναιότατοι, Κελτοὶ καὶ Γαλάται καὶ πάντες οἱ
 φρονήματος ἀνδρειότερου πεφυκότες ἔμπλεω, μᾶλλον δ', εἴπερ ἄρα, Αἰγύπτιοί τε καὶ
 Σύροι καὶ Λυδοὶ καὶ πάντες ὅσοι τούτοις παραπλήσιοι. τούτων γὰρ τοὺς μὲν εἰς βόθρους
 τινὰς καταδύντας ἱστοροῦσιν ἐπὶ πλείους ἡμέρας μένειν, μηδὲ τὸ τοῦ ἡλίου φῶς ὄραν
 βουλομένους, ἐπειδὴ καὶ ὁ τετελευτηκῶς ἀπεστέρηται τούτου. Ἴων γοῦν ὁ τραγικὸς
 ποιητής, οὐκ ἀνήκοος ὢν τῆς τούτων εὐθηθείας, πεποιήκε τινα λέγουσαν·

ἐξῆλθον ὑμῶν ἰκέτις ἡβώντων τροφὸς
 παίδων, βόθρους λιποῦσα πενθητηρίους.

τινὲς δὲ τῶν βαρβάρων καὶ μέρη τοῦ σώματος ἀποτέμνουσι, ῥίνας καὶ ὦτα, καὶ τὸ ἄλλο
 σῶμα κατακίζοντες, δοκοῦντές τι χαρίζεσθαι τοῖς τετελευτηκόσι ἀπαρτώμενοι τῆς
 κατὰ φύσιν ἐν τοῖς τοιούτοις μετριοπαθείας.

Record 137

Περικλέα δὲ τὸν Ὀλύμπιον προσαγορευθέντα διὰ τὴν περὶ τὸν λόγον καὶ τὴν σύνεσιν ὑπερβεβλημένην δύναμιν, πυθόμενον ἀμφοτέρους αὐτοῦ τοὺς υἱοὺς μετηλλαχέναι τὸν βίον, Πάραλόν τε καὶ Ζάνθιππον, ὡς φησι Πρωταγόρας, εἰπὼν οὕτως· “τῶν γὰρ υἱέων νεηνιέων ἐόντων καὶ καλῶν, ἐν ὀκτώ δὲ τῆσι πάσῃσι ἡμέρησι ἀποθανόντων νηπενθέως ἀνέτλη· εὐδίας γὰρ εἶχετο, ἐξ ἧς πολλὸν ὦνητο κατὰ πᾶσαν ἡμέρην εἰς εὐποτμίην καὶ ἀνωδυνίην καὶ τὴν ἐν τοῖσι πολλοῖσι δόξαν· πᾶς γὰρ τίς μιν ὀρέων τὰ ἐωυτοῦ πένθεα ἐρρωμένως φέροντα, μεγαλόφρονά τε καὶ ἀνδρήιον ἐδόκεε εἶναι καὶ ἐωυτοῦ κρέσσω, κάρτα εἰδῶς τὴν ἐωυτοῦ ἐν τοισίδε πρήγμασι ἀμηχανίην· τοῦτον γὰρ εὐθύς μετὰ τὴν προσαγγελίαν ἀμφοτέρων τῶν υἱέων οὐδὲν ἦττον ἐστεφανωμένον κατὰ τὸ πάτριον ἔθος καὶ λευχειμονοῦντα δημηγορεῖν ‘βουλάς τ’ ἐξάρχοντ’ ἀγαθὰς’ πρὸς τε τὸν πόλεμον ἐπιπαρορμῶντα τοὺς Ἀθηναίους.”

Record 138

Δίωνα δὲ τὸν Συρακόσιον συνεδρεύοντα μετὰ τῶν φίλων, κατὰ τὴν οἰκίαν θορύβου γενομένου καὶ μεγάλης κραυγῆς, πυθόμενον τὴν αἰτίαν καὶ τὸ συμβεβηκὸς ἀκούσαντα ὅτι ὁ υἱὸς αὐτοῦ καταπεσὼν ἀπὸ τοῦ στέγους ἐτελεύτησεν, οὐδὲν ἐκπλαγέντα τὸ μὲν σωματίον κελεύσαι τοῦ μεταλλάξαντος ταῖς γυναιξὶ παραδοῦναι πρὸς τὴν νόμιμον ταφήν, αὐτὸν δὲ περὶ ὧν διεσκέπτετο μὴ παραλιπεῖν. Τοῦτον ζηλωσαὶ λέγεται καὶ Δημοσθένην τὸν ῥήτορα, τὴν μόνην καὶ ἀγαπητὴν ἀπολέσαντα θυγατέρα, περὶ ἧς φησὶν Αἰσχίνης, κατηγορεῖν αὐτοῦ δόξας, ταυτί· “ἐβδόμην δ’ ἡμέραν τῆς θυγατρὸς αὐτῶ τετελευτηκυίας, πρὶν πενθῆσαι καὶ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι, στεφανωσάμενος καὶ λευκὴν ἐσθῆτα ἀναλαβὼν ἐβουθύτει καὶ παρενόμει, τὴν μόνην ὁ δεῖλαιος καὶ πρώτην αὐτὸν πατέρα προσειποῦσαν ἀπολέσας.” οὗτος μὲν οὖν ῥητορικῶς προθέμενος αὐτοῦ κατηγορεῖν ταῦτα διεξῆλθεν, ἀγνοῶν ὅτι διὰ τούτων αὐτὸν ἐπαινεῖ τὸ πενθεῖν παρωςάμενον καὶ τὸ φιλόπατρι πρὸ τῆς τῶν ἀναγκαίων συμπαθείας ἐπιδειξάμενον.

Record 139

ἡ μὲν ἀθεότης κρίσις οὔσα φαύλη τοῦ μηδὲν εἶναι μακάριον καὶ ἄφθαρτον εἰς ἀπάθειάν τινα δοκεῖ τῇ ἀπιστίᾳ τοῦ θεοῦ περιφέρειν, καὶ τέλος ἐστὶν αὐτῇ τοῦ μὴ νομίζειν θεοὺς τὸ μὴ φοβεῖσθαι· τὴν δεισιδαιμονίαν δὲ μηνύει καὶ τοῦνομα δόξαν ἐμπαθῆ καὶ δέους ποιητικὴν ὑπόληψιν οὔσαν ἐκταπεινοῦντος καὶ συντρίβοντος τὸν ἄνθρωπον, οἰόμενον μὲν εἶναι θεοὺς, εἶναι δὲ λυπηροὺς καὶ βλαβεροὺς. ἔοικε γὰρ ὁ μὲν ἄθεος ἀκίνητος εἶναι πρὸς τὸ θεῖον, ὁ δὲ δεισιδαίμων κινούμενος ὡς οὐ προσήκει διαστρέφεσθαι. ἡ γὰρ ἄγνοια τῶ μὲν ἀπιστίαν τοῦ ὠφελοῦντος ἐμπεποίηκε, τῶ δὲ καὶ δόξαν ὅτι βλάπτει προστέθεικεν. ὅθεν ἡ μὲν ἀθεότης λόγος ἐστὶ διεψευσμένος, ἡ δὲ δεισιδαιμονία πάθος ἐκ λόγου ψευδοῦς ἐγγεγεννημένον.

Record 140

Αἰσχρὰ μὲν δὴ πάντα τὰ τῆς ψυχῆς νοσήματα καὶ πάθη, τὸ δὲ γαῦρον ἐνίοις ὅμως καὶ ὑψηλὸν καὶ διηρμένον ἔνεστιν ὑπὸ κουφότητος, δραστηρίου δ’ ὀρμῆς οὐδὲν ὡς ἔπος εἰπεῖν ἀπεστέρηται. ἀλλὰ τοῦτο δὴ τὸ κοινὸν ἐγκλημα παντὸς πάθους ἐστίν, ὅτι ταῖς πρακτικαῖς ὀρμαῖς ἐκβιαζόμενα κατεπείγει καὶ συντείνει τὸν λογισμόν. μόνος δ’ ὁ φόβος, οὐχ ἦττον ὧν τόλμης ἐνδεὴς ἢ λογισμοῦ, ἄπρακτον ἔχει καὶ ἄπορον καὶ ἀμήχανον τὸ ἀλόγιστον. ἢ καὶ δεῖμα καὶ τάρβος αὐτοῦ τὸ συνδέον ὁμοῦ τὴν ψυχὴν καὶ ταραττον ὠνόμασται. Φόβων δὲ πάντων ἀπρακτότατος καὶ ἀπορώτατος ὁ τῆς δεισιδαιμονίας. οὐ φοβεῖται θάλατταν ὁ μὴ πλέων οὐδὲ πόλεμον ὁ μὴ στρατευόμενος, οὐδὲ ληστὰς ὁ οἰκουρῶν οὐδὲ συκοφάντην ὁ πένης οὐδὲ φθόνον ὁ ἰδιώτης, οὐδὲ σεισμόν ὁ ἐν Γαλάταις οὐδὲ κεραυνὸν ὁ ἐν Αἰθίοψιν· ὁ δὲ θεοὺς δεδιῶς πάντα δέδιε, γῆν θάλατταν ἀέρα οὐρανὸν σκότος φῶς κληδόνα σιωπὴν ὄνειρον.

Record 141

Αἰσχροῦ μὲν δὴ πάντα τὰ τῆς ψυχῆς νοσήματα καὶ πάθη, τὸ δὲ γαῦρον ἐνίοις ὅμως καὶ ὑψηλὸν καὶ διηρμένον ἔνεστιν ὑπὸ κουφότητος, δραστηρίου δ' ὀρμῆς οὐδὲν ὡς ἔπος εἰπεῖν ἀπεστέρηται. ἀλλὰ τοῦτο δὴ τὸ κοινὸν ἔγκλημα παντὸς πάθους ἐστίν, ὅτι ταῖς πρακτικαῖς ὀρμαῖς ἐκβιαζόμενα κατεπείγει καὶ συντείνει τὸν λογισμόν. μόνος δ' ὁ φόβος, οὐχ ἦττον ὢν τόλμης ἐνδεῆς ἢ λογιμοῦ, ἄπρακτον ἔχει καὶ ἄπορον καὶ ἀμήχανον τὸ ἀλόγιστον. ἢ καὶ δεῖμα καὶ τάρβος αὐτοῦ τὸ συνδέον ὁμοῦ τὴν ψυχὴν καὶ ταράττον ὠνόμασται. Φόβων δὲ πάντων ἀπρακτότατος καὶ ἀπορώτατος ὁ τῆς δεισιδαιμονίας. οὐ φοβεῖται θάλατταν ὁ μὴ πλέων οὐδὲ πόλεμον ὁ μὴ στρατευόμενος, οὐδὲ ληστὰς ὁ οἰκουρῶν οὐδὲ συκοφάντην ὁ πένης οὐδὲ φθόνον ὁ ἰδιώτης, οὐδὲ σεισμόν ὁ ἐν Γαλάταις οὐδὲ κεραυνὸν ὁ ἐν Αἰθίοψιν· ὁ δὲ θεοὺς δεδιώς πάντα δέδιε, γῆν θάλατταν ἀέρα οὐρανὸν σκότος φῶς κληδόνα σιωπὴν ὄνειρον.

Record 142

Ἦν φοβερός ἐν Σάμῳ Πολυκράτης τύραννος, ἦν ἐν Κορίνθῳ Περίανδρος, ἀλλ' οὐδεὶς ἐφοβεῖτο τούτους μεταστὰς εἰς πόλιν ἐλευθέραν καὶ δημοκρατουμένην. ὁ δὲ τὴν τῶν θεῶν ἀρχὴν ὡς τυραννίδα φοβούμενος σκυθρωπὴν καὶ ἀπαραίτητον ποῦ μεταστῆ ποῦ φύγη, ποῖαν γῆν ἄθεον εὖρη, ποῖαν θάλατταν; ... ἔστι δούλῳ φεύξιμος βωμός, ἔστι καὶ λησταῖς ἀβέβηλα πολλὰ τῶν ἱερῶν, καὶ πολεμίους οἱ φεύγοντες, ἂν ἀγάλματος λάβωνται ἢ ναοῦ, θαρροῦσιν· ὁ δὲ δεισιδαίμων ταῦτα μάλιστα φρίττει καὶ φοβεῖται καὶ δέδοικεν, ἐν οἷς οἱ φοβούμενοι τὰ δεινότατα τὰς ἐλπίδας ἔχουσι. μὴ ἀπόσπα τὸν δεισιδαίμονα τῶν ἱερῶν· ἐνταῦθα κολάζεται καὶ τιμωρεῖται.

Record 143

μουσικὴν φησὶν ὁ Πλάτων ἐμμελείας καὶ εὐρυθμίας δημιουργὸν ἀνθρώποις ὑπὸ θεῶν οὐ τρυφῆς ἕνεκα καὶ κνήσεως ὥτων δοθῆναι, ἀλλ' ὥστε τῶν τῆς ψυχῆς περιόδων καὶ ἀρμονιῶν τὸ παραχῶδες καὶ πεπλανημένον ἐν σώματι, μούσης τε καὶ χάριτος ἐνδεία πολλαχῆ δι' ἀκολασίαν καὶ πλημμέλειαν ἐξυβρίζον, αὔθις εἰς τάξιν ἀνελίττουσαν οἰκείως καὶ περιάγουσαν καθιστάναι.

“ὅσσα δὲ μὴ πεφίληκε Ζεὺς,” φησὶ Πίνδαρος,

“ἀτύζονται βοᾶν

Πιερίδων αἶοντα.”

καὶ γὰρ διαγριαίνεται καὶ ἀγανακτεῖ, καὶ τὰς τίγρεις δὲ φασὶ περιτυμπανιζομένας ἐκμαίνεσθαι καὶ ταράττεσθαι καὶ τέλος αὐτὰς διασπᾶν.

Record 144

ἔλαττον οὖν κακὸν οἷς διὰ κωφότητα καὶ πῆρῳσιν ἀκοῆς ἀπάθεια πρὸς μουσικὴν καὶ ἀναισθησία συμβέβηκεν. ... Τί οὖν; οὐ δοκεῖ σοι καὶ τὸ τῶν ἀθέων πρὸς τοὺς δεισιδαίμονας πάθος ἔχειν τοιαύτην διαφορὰν; οἱ μὲν οὐχ ὀρώσι τοὺς θεοὺς τὸ παράπαν, οἱ δὲ κακοὺς ὑπάρχειν νομίζουσιν· οἱ μὲν παρορῶσιν, οἱ δὲ δοξάζουσι φοβερὸν τὸ εὐμενὲς καὶ τυραννικὸν τὸ πατρικὸν καὶ βλαβερὸν τὸ κηδεμονικὸν καὶ τὸ ἀμήνιτον ἄγριον εἶναι καὶ θηριῶδες.

Record 145

Ἄλλ' οὐδὲν οὕτω πολυπλανὲς καὶ πολυπαθὲς νόσημα καὶ μεμιγμένον ἐναντίαις δόξαις καὶ μαχομέναις μᾶλλον ὡς τὸ τῆς δεισιδαιμονίας. φευκτέον οὖν αὐτὴν ἀσφαλῶς τε καὶ συμφερόντως, οὐχ ὡσπερ οἱ ληστῶν ἢ θηρίων ἔφοδον ἢ πῦρ ἀπερισκέπτως καὶ ἀλογίστως περιφεύγοντες ἐμπίπτουσιν εἰς ἀνοδίας βάραθρα καὶ κρημνοὺς ἐχούσας. οὕτω γὰρ ἔνιοι φεύγοντες τὴν δεισιδαιμονίαν ἐμπίπτουσιν εἰς ἀθεότητα τραχεῖαν καὶ ἀντίτυπον, ὑπερπηδήσαντες ἐν μέσῳ κειμένην τὴν εὐσέβειαν.

Record 146

Τοῖς δὲ τῶν Ἀθηναίων δημαγωγοῖς ἔφη χάριν ἔχειν, ὅτι λοιδοροῦντες αὐτὸν βελτίονα ποιοῦσι καὶ τῷ λόγῳ καὶ τῷ ἦθει· «πειρῶμαι γὰρ αὐτοὺς ἅμα καὶ τοῖς λόγοις καὶ τοῖς ἔργοις ψευδομένους ἐλέγχειν».

Record 147

Τοὺς δὲ συμβουλευόντας αὐτῷ πικρῶς χρῆσθαι τοῖς Ἀθηναίοις ἀτόπους ἔλεγεν εἶναι, κελεύοντας ἄνθρωπον ὑπὲρ δόξης πάντα ποιοῦντα καὶ πάσχοντα ἀποβαλεῖν τὸ τῆς δόξης θέατρον.

Record 148

Ἦδιστον δὲ πάντων αὐτῷ τῶν γεγονότων καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἔλεγε τὸ τοῦ πατρὸς ἔτι ζῶντος καὶ τῆς μητρὸς ἐν Λεύκτροις νικῆσαι Λακεδαιμονίους. Εἰωθῶς δὲ φαίνεσθαι τὸν ἄλλον χρόνον ἀληλιμμένος τὸ σῶμα καὶ φαιδρὸς τῷ προσώπῳ μετὰ τὴν μάχην ἐκείνην τῇ ὑστεραίᾳ προῆλθεν ἀύχμηρὸς καὶ ταπεινός· τῶν δὲ φίλων ἐρωτῶντων μὴ τι λυπηρὸν αὐτῷ συμπέπτωκεν, «οὐδέν» εἶπεν «ἀλλ' ἐχθρὸς ἠσθόμην ἐμαντοῦ μεῖζον ἢ καλῶς ἔχει φρονήσαντος· διὸ σήμερον κολάζω τὴν ἀμετρίαν τῆς χαρᾶς».

Record 149

Μεγαβάτου δὲ τοῦ Σπιθριδάτου παιδός, ὃς ἦν κάλλιστος τὴν μορφήν, προσελθόντος αὐτῷ ὡς ἀσπασομένου καὶ φιλήσοντος διὰ τὸ σφόδρα δοκεῖν ἀγαπᾶσθαι, ἐξέκλινεν· ὡς δ' ἐπαύσατο ἐκεῖνος προσιών, ἐπεζήτησεν αὐτὸν ὁ Ἀγησίλαος. τῶν δὲ φίλων φαμένων ὡς αὐτὸς εἶη αἴτιος τρέσας τὸ τοῦ καλοῦ ἐντὸς φιλήματος ἐλθεῖν, κἂν μὴ ἀποδειλιᾷ, ἤξειν ἐκεῖνον, χρόνον οὐκ ὀλίγον πρὸς αὐτῷ γενόμενος ὁ Ἀγησίλαος καὶ διασιωπήσας «οὐδέν» ἔφη «δεῖ πείθειν ἐκεῖνον ἡμᾶς· ἐγὼ γὰρ μοι δοκῶ τῶν τοιούτων βούλεσθαι ἐπάνω εἶναι, ἢ τὴν εὐάνδρотаτὴν τῶν ἀντιτεταγμένων πόλιν κατὰ κράτος ἐλεῖν· ἄμεινον γὰρ ἑαυτῷ φυλάττειν τὴν ἐλευθερίαν τοῦ ἐτέρων ἀφαιρεῖσθαι».

Record 150

Πρεσβύτης ἐν Ὀλυμπίᾳ συντελουμένου τοῦ ἀγῶνος προθυμούμενος θεάσασθαι, καθέδρας ἠπόρει· πολλοὺς δ' ἐπιπορευόμενος τόπους ὑβρίζετο καὶ ἐσκώπετο, μηδενὸς αὐτὸν παραδεχομένου· ὡς δὲ κατὰ τοὺς Λακεδαιμονίους ἦκεν, ἀνέστησαν πάντες οἱ παῖδες καὶ πολλοὶ τῶν ἀνδρῶν τοῦ τόπου ἐκχωροῦντες· τῶν δὲ Πανελλήνων ἐπισημηναμένων κρότῳ τὸ ἔθος καὶ ὑπερεπαινούντων, ὁ πρεσβύτης κινήσας «πολιόν τε κάρη πολιόν τε γένειον» καὶ δακρύσας «οἶμοι τῶν κακῶν» φησίν, «ὡς ἅπαντες μὲν οἱ Ἕλληνες ἐπίστανται τὰ καλά, χρῶνται δ' αὐτοῖς μόνοι Λακεδαιμόνιοι». φασὶ δὲ τινες ὅτι καὶ Ἀθήνησι τὸ αὐτὸ ἐγένετο· Παναθηναίων γὰρ ὄντων οἱ Ἀττικοὶ γέροντα προεπηλάκιζον, προσκαλούμενοι μὲν ὡς παραδεξόμενοι, εἰ δὲ παραγένοιτο, οὐ προσδεχόμενοι· ὡς δὲ διεξιῶν σχεδὸν ἅπαντας ἐγένετο κατὰ τοὺς Λακεδαιμονίους θεωρούς, ἅπαντες τῶν βάρων ἀναστάντες τοῦ τόπου παρεχώρουν· ἀγασθεῖς δὲ ὁ ὄχλος ἐπὶ τῷ γεγονότι ἐκρότησε μετὰ πολλῆς ἐπισημασίας, καὶ τις εἶπε τῶν Σπαρτιατῶν «νῆ τῷ σίῳ, ἴσασι μὲν οἱ Ἀθηναῖοι τὰ καλά, οὐ πράσσοσι δέ».

Record 151

ὅπου γὰρ ἐν τούτοις τις λόγος γένοιτο περὶ Σπαρτιατῶν, οὐδένα δύνασθαι κρύπτειν τὸ μὴ οὐχ ἡδέως ἂν καὶ ὤμων ἐσθίειν αὐτῶν.

Record 152

ἄτε δὲ ἀήθους τοῖς Λακεδαιμονίοις γεγεννημένης τῆς τοιαύτης συμφορᾶς, πολὺ πένθος ἦν κατὰ τὸ Λακωνικὸν στράτευμα, πλὴν ὅσων ἐτέθνασαν ἐν χώρᾳ ἢ υἱοὶ ἢ πατέρες ἢ ἀδελφοί· οὗτοι δ' ὥσπερ νικηφόροι λαμπροὶ καὶ ἀγαλλόμενοι τῷ οἰκείῳ πάθει περιῆσαν.

Record 153

ὁ μὲν εἰς τὴν Λακεδαίμονα ἀγγελῶν τὸ πάθος ἀφικνεῖται γυμνοπαιδιῶν τε οὔσης τῆς τελευταίας καὶ τοῦ ἀνδρικοῦ χοροῦ ἔνδον ὄντος· οἱ δὲ ἔφοροι ἐπεὶ ἤκουσαν τὸ πάθος, ἔλυποῦντο μὲν, ὥσπερ, οἶμαι, ἀνάγκη· τὸν μέντοι χορὸν οὐκ ἐξήγαγον, ἀλλὰ διαγωνίσασθαι εἶων. καὶ τὰ μὲν ὀνόματα πρὸς τοὺς οἰκείους ἐκάστου τῶν τεθνεώτων ἀπέδοσαν· προεῖπαν δὲ ταῖς γυναιξὶ μὴ ποιεῖν κραυγὴν, ἀλλὰ σιγῇ τὸ πάθος φέρειν. τῇ δ' ὑστεραία ἦν ὄρα, ὧν μὲν ἐτέθνασαν οἱ προσήκοντες, λιπαροὺς καὶ φαιδροὺς ἐν τῷ φανερωῷ ἀναστρεφομένους, ὧν δὲ ζῶντες ἠγγελεμένοι ἦσαν, ὀλίγους ἂν εἶδες, τούτους δὲ σκυθρωποὺς καὶ ταπεινοὺς περιόντας.

Record 154

ὥς δὲ ληξάσης τῆς μάχης τροπαῖον ἐστήσατο, εὐθύς ἔπεμψεν οἴκαδε ἀγγελοῦντα Δημοτέλη τὸν κήρυκα τῆς τε νίκης τὸ μέγεθος καὶ ὅτι Λακεδαιμονίων μὲν οὐδὲ εἰς τεθναίη, τῶν δὲ πολεμίων παμπλήθεις. τοὺς μέντοι ἐν Σπάρτῃ ἔφασαν ἀκούσαντας ἀρξαμένους ἀπὸ Ἀγησιλάου καὶ τῶν γερόντων καὶ τῶν ἐφόρων πάντας κλαίειν· οὕτω κοινόν τι ἄρα χαρᾶ καὶ λύπη δάκρυά ἐστιν.

Record 155

Ἵρέστην Φιλόξ[ενον] | Διονύσιος καὶ Φλαύιος | Φιλόξενος καὶ Ἵρέστης | τὸν ἑαυτὸν | πατέρα | φιλοτεκνίης ἔνεκα.

Record 156

[εὐφραίνου ἐ]φ' ᾧ πά[ρει]· [κέ]ρδος [καὶ εὐφροσύνη ἐν οἰνοποσίᾳ].

Record 157

(excerpt) ἄστε[α δ' ἐλ]θὼν πολλὰ περιπλανίη Τιθόρε[ια], | πετροφ[υῆς ψ]υχρῶι τῶιδε κέκευθε τάφω[ι], | ὥς ποτε μοιρίδιον τέλος ἤλυθε· καὶ γὰρ Ὀ[μηρον] | νῆσος ἔχει βαιὰ θεῖον ἀοιδὸν Ἴος.

Record 158

Ἐρατώ – Τοῦτο μόνον θνητοῖς ἴσον πέλει ἐγ Διὸς αἴση(ς) | πᾶσι θανεῖν καὶ φῶς ἠελίοιο λιπεῖν. | [Εἰ] δ' ἦν ἀργυρίου καὶ χρυσοῦ αὐτὸ πρίασθαι, | [οὐδ]εῖς ἂν πλουτῶν εἰς Αἴδου κατέβη.

Record 159

... τὸν καὶ ἔτ' ἀκμαίην βίοτον λείποντα καθ' ἥβην
κῆδος ὁμοφρονέως πᾶσ' ἐδάκρυσεν πόλις.

Record 160

ἐπεὶ Νεμέριος καὶ Μάρκος Κλοάτιοι Νεμερίου υἱοὶ Ῥωμαῖοι, οἱ πρόξενοι καὶ εὐεργέται τῆς πόλεως ἀμῶν, ἄνωθεν διατετέλεκαν τὰ δίκαια ποιοῦντες ταῖ τε πόλει καὶ κατ' ἰδίαν τοῖς ἐντυγχάνουσιν αὐτοῖς τῶν πολιτῶν σπουδᾶς καὶ φιλοτιμίας οὐθὲν ἐνλείποντες, ὑπὲρ ὧν καὶ παρ' αὐτοὺς τοὺς κα[ι]ροὺς ἅ πόλις εὐχαριστοῦσα μνεῖαν ποιησαμένα ταῖς κα[θη][κ]ούσαις αὐτοὺς ἐκόσμησεν τιμαῖς ἐν τε τῷ ἐπὶ Λαχάρεο[ς][ἐ]νιαυτῶι καὶ ὅτε περὶ τοῦ πρώτου δανείου τὰν λύσιν ἐποιοῦν[το], καὶ ἐν τῷ ἐπὶ Φαήνιου δὲ ἐνιαυτῶι, ὅτε περὶ τοῦ ἄλλου δανείου τοῦ τᾶν τρισχιλιᾶν καὶ ἑνακοσιᾶν ἐξήκοντα πέντε δραχμῶν, ἃν ἐδανείσατο ἅ πόλις ἐν τῷ ἐπὶ Δαμαρμένου ἐνιαυτῶι, λαβόντες ἐπὶ Μαρκελίου κριτᾶν Ἀθηναίων δᾶμον, παρακληθέντες ὑπὸ τῶν πολιτῶν συνεχῶρησαν ὥστε κομίσασθαι ὅσον ἔπεισαν αὐτοὺς οἱ πολῖται, καὶ ἐν τῷ ἐπὶ Βιάδα δὲ ἐνιαυτῶι, ὅτε ἰδίαν χάριν ἐξαιτησάμενοι Πόπλιον τε Αὐτρώνιον καὶ Λεύκιον Μαρκίλιον ὄντας αὐτοῖς ξένους, οὓς καὶ ὑπεδέξαντο τοῖς ἰδίους δαπανάμασι, καὶ παρατήσαντο τοὺς τε στρατιώτας καὶ τὰ λοιπὰ τὰ ἐπιτασσόμενα ὑπ' αὐτῶν, ὄντα ἱκανά, δι' ὧν ἐκούφισαν τὰν πόλιν ὀλοσχερῶς χαρισσαμένων αὐτοῖς τῶν προγεγραμμένων ἀνδρῶν, εἰσδεδεγμένοι τέ εἰσιν εἰς τὰν τᾶς

πόλεως χάριν καὶ συνυπόλαψιν καὶ πλεονάκις πολλοὺς τῶν ἀγουμένων, Γαίον τε Ἰούλ[ι]ον πρεσβευτὰν καὶ Πόπλιον Αὐτρώνιον πρεσβευτὰν καὶ Φούλβ[ι]ον πρεσβευτὰν, πάντα ταῦτα ποιῶντες χάριν τᾶς πρὸς τὰν πόλιν καὶ τοὺς πολίτας εὐνοίας· ἐπιτάξαντός τε τᾷ πόλει ἀμῶν Γαίου Γαλλίου σίτον καὶ Κοίντου Ἀνχαρίου ἱμάτια κατὰ τὸ ἐπιβάλλον τᾷ πόλει ἀμῶν τὰν πᾶσαν σπουδὰν καὶ φιλοτιμίαν εἰσενενκάμενοι ἐνέτυχον, ἵνα μὴ δῶ ἄ ἀμετέρα πόλις, ἀλλὰ ἐλαφρισθῆ, ὃ καὶ ἐπέτυχον, καὶ οὐκ εἰσηνένκαμεν, τῶν τε πολιτᾶν κατ' ἰδίαν, ὅσοι αὐτοῖς ἐντέτευχαν ἢ τινα χρεῖαν εἴσχηκαν, τὰ πάντα πᾶσιν πεποίηκαν ἀπροφασίστους αὐτοὺς παρεισχημένοι ἐν παντὶ καιρῶι, ἐν τε τῶι ἐπὶ Τιμοκράτεος ἐνιαυτῶι, [ὄ]τε Ἀντώνιος παρεγένετο, χρεῖαν ἐχούσας τᾶς πόλεως διαφόρων καὶ μηθενὸς ἄλλου θέλοντος συναλλάξαι ἐδάνεισαν ἀμῖν δραχμὰς τετρακισχιλίας διακοσίας συναλλάγματος τόκου τετραδραχμιαίου, ὑπὲρ οὗ καὶ παρακληθέντες ὑπὸ τοῦ δάμου ἐν τῶι ἐπὶ Νικαρετίδα ἐνιαυτῶι εὐθυτοκίαν δίδραχμον τ[ό]κον συνεχώρησαν καὶ ἐχαρίσαντο τᾷ πόλει ἀπὸ τοῦ ὀφειλομένου χρήματος ὑπὲρ χιλίας καὶ πεντακοσίας δραχμὰς· δι[ιὰ] πάντα τὰ προγεγραμμένα ἔδοξε τῶι δάμωι ἐν ταῖς μ[ε]γ[ά]λαις ἀπέλλαις· ἐπαινέσαι Νεμέριον καὶ Μάαρκον Κλοατίου Νεμερίου υἱοὺς Ῥωμαίους ἐπὶ πᾶσι τοῖς προγεγραμμένοις εἰς τε τὰν πόλιν καὶ τῶν ἰδιωτᾶν το<ν> ἐντετευχό<τας> αὐτοῖς, καὶ ἐπὶ τᾷ εὐνοίαι, αἱ διατετέλεκαν ἔχοντες εἰς τὰν πόλιν ἀμῶν· εἶναι δὲ αὐτοῖς τὰ τίμια καὶ φιλόφροντα πάντα, ὅσα καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις [κ]αὶ εὐεργέταις τᾶς πόλεως ἀμῶν· προσκαλούντω δὲ α[ὐ]τοὺς καὶ οἱ ἔφοροι <καὶ ἐγγόνους> αὐτῶν εἰς προεδρίαν {καὶ} αἰεὶ οἱ ἀντιτυγχάνοντες ἐν πᾶσι τοῖς ἀγῶσιν, οἷς ἂν ποιῆ ἄ πόλις ἀμῶν, καὶ ἐξέστω αὐτοῖς ἐπικαθῆσθαι μετὰ τῶν ἐφόρων ἐν προεδρίαι, ὅπως πᾶσι φανερόν ᾗ, ὅτι ἄ πόλις ἀμῶν τιμᾷ τοὺς ἀξίους τῶν ἀνδρῶν· ἀναγραφάντω δὲ οἱ ἔφοροι οἱ ἐπὶ Νικαρετίδα τούτων τ[ῶν] φ[ι]λαν[θρῶ]πων <ἀντίγραφον> εἰς στάλαν λιθίναν καὶ ἀναθέτωσαν εἰς τὸ ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος, ἐν ᾧ ἂν τόπωι α[ὐ]τοῖς οἱ ἱερεῖς συνχωρήσωσιν· ἄ δὲ δαπάνα ἐκ τᾶς πόλεως ἔστω.

Record 161

[Βασιλε]ῦς Νικομήδης Ἐπι[φ]ανῆς [βασιλέως] Προυσίου β[ασιλέα] Μα[σ]αννάσαν βασιλέως Γαία, πατ[ρ]ικὴν ἐσ[χ]ηκότα πρὸς αὐτὸν α[ἰ]ρεσιν καὶ εὐνοίαν.

Record 162

Τοῖος ἐὼν Εὐγνώτος ἐναντίος εἰς βασιλῆος χειρας ἀνηρίθμους ἦλθε βοαδρομέων, θηξάμενος Βοιωτὸν ἐπὶ πλεόνεσσι Ἄρηα· οὐ δ' ὑπὲρ Ὀγχηστοῦ χάλκεον ὥσε νέφος· ἦδη γὰρ δοράτεσσι ἐλείπετο θραυομένοισιν, Ζεῦ πάτερ, ἄρ(ρ)ηκτον λῆμα παρασχόμενος, ὀκτάκι γὰρ δεκάκις τε συνήλασεν ἰλαδὸν ἵππω[ι], ἥσσοι δὲ ζῶειν οὐ καλὸν ὠρίσατο, ἀλλ' ὄγ' ἀνεῖς θῶρακα παρὰ ξίφος ἄρσενι θυμῶι π[λ]ήξατο(?), γενναίων ὡς ἔθος ἀγεμόνων· τὸμ μὲν ἄρ' ἀσκύλευτον ἐλεύθερον αἶμα χέοντα δῶκαν ἐπὶ προγόνων ἠρία δυσμενέες· νῦν δὲ νιν ἔκ τε θυγατρὸς εὐοικότα κάπὸ συνεύνου χάλκεον [εἰκ]ον' ἔχει π[έ]τρος Ἀκραφιέων· ἀλλά, νέοι, γίνεσθαι κατὰ κλέος ὧδε μαχηταί, ὧδ' ἀγ[αθ]οί, πατέρων ἄιστεα [ρ]υόμενοι.

Record 163

[Τλ]ωέων ὁ δῆμος Μόσχωι [Παν?]τάρου τοῦ Ὀπλωνος Ἰοβα[τείω] ἀνδρὶ καλῶ καὶ ἀγαθῶι γενομένω καὶ μεταλλάξαντι τὸν β[ί]ον ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἀσφαλείας.

Record 164

... Βίκτορα τὸν στεναρόν με σεκούτορα νῦ<ν> ἐσοῦτε, | ὃν πάντες τρόμεον σύνζυγοι ἐν σταδίοις. | οὗ πατρὶς ἦν Λιβύη· νῦν δ' ἐ[ν] Ζάνθοιό με γαία | αὖ ξ<ε>νιον δάπεδον κατέ<χ>ει σὺν δόγματι Μοιρῶν. | παῖζε γέλα παροδεῖτα βλέπων ὅτι καὶ σὲ θανεῖν δεῖ. | Ἀμαζῶ[ν] Βίκτορι ἀνδρὶ [ἰ]δίω ἐκ τῶν ἑαυτοῦ μνείας χάριν τὸν βωμόν. ...

Record 165

Καλοκαίρω ἀνδρὶ ἀγαθῷ, ἤρωι· οἱ σύνδουλοι Ἐλπιδηφόρος, Ἡρακλίδης, Ζώσιμος, Ναυκληρικός, Μαρίων, Κέρδων, Εὐγαμος, Μεταβολικ(ὸς) μνείας ἕνεκεν τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλοκύριον καὶ προφανῆ? ἄ<ν>δ[ρα].

Record 166

βασιλεὺς Βιθυνῶν Ζιαήλας | Κώϊων τῆι βουλῆι καὶ τῶι δῆ{μ}|μωι χαίρειν. Διόγειτος Ἀριστό|λοχος Θεύδοτος οἱ παρ' ὑμῶν | παραγενόμενοι ἠξίουσιν τὸ ἱερὸν | τοῦ Ἀσκληπιοῦ τὸ ἰδρυμένον πα|ρ' ὑμῖν ἀποδέξασθαι ἄσυλον καὶ | τὰ λοιπὰ φιλανθρωπεῖν τῆι πό|λει, καθόπερ καὶ Νικομήδης ὁ | πατήρ ἡμῶν εὐνόως διέκει|το τῶι δῆμωι· ἡμεῖς δὲ πάν|των μὲν τῶν ἀφικνουμένω[ν] | πρὸς ἡμᾶς Ἑλλήνων τυγχάνο|μεν τὴν ἐπιμέλειαν ποιούμε|νοι, πεπεισμένοι πρὸς δόξαν οὐ | μικρὸν συμβάλλεσθαι τὸ μέρος | τοῦτο· πολὺ δὲ μάλιστα τῶν | πατρικῶν φίλων διατελοῦ|μεν πολυωροῦντες καὶ ὑμῶν | διὰ τὴν πρὸς τὸμ πατέρα <ή>μῶν | ὑπάρχουσιν πρὸς τὸν ὑμέτε|ρον δῆμον γινώσιν, καὶ διὰ τὸ | τὸμ βασιλέα Πτολεμαῖον | οἰκείως διακεῖσθαι τὰ πρὸς ὑμᾶς, | ὄντα ἡμέτερον φίλον καὶ σύμ|μαχον· ἔτι δὲ καὶ τοὺς παρ' ὑμῶν | ἀπεσταλμένους φιλοτιμότε|ρον ἀπολογίσασθαι τὴν εὐνοίαν | ἣν ἔχετε εἰς ἡμᾶς, ἕν τε τοῖς λοι|ποῖς καθ' ὃ ἂν ἡμᾶς ἀξιώτε, πειρασό|μεθα καὶ ἰδία ἐκάστωι καὶ κοι|νῆι πᾶσι φιλανθρωπεῖν καθ' ὅσον | ἡμεῖς δυνατοὶ ἐσμεν, καὶ τῶν | πλειόντων τὴν θάλασσαν | ὅσοι ἂν τυγχάνωσιν τῶν ὑμε|τέρων προσβάλλοντες τοῖς | τόποις ὧν ἡμεῖς κρατοῦμεν, | φροντίζειν ὅπως ἢ ἀσφάλει[α] | αὐτοῖς ὑπάρχη· κατὰ ταῦτα [δὲ] | καὶ οἷς ἂν συμβῆ πταίματός [τι]|νος γενομένου κατὰ πλοῦν | προσπεσεῖν πρὸς τὴν ἡμετέ[ραν], | πᾶσαν σπουδὴν ποιεῖσθαι ἴν[α] | μὴδ' ὑφ' ἑνὸς ἀδικῶνται. Ἀποδ[εχό]|μεθα δὲ καὶ τὸ ἱερὸν ἄσυλον κ[αθό]|περ ὤισθε δεῖν, καὶ Διογείτωι [καὶ] | Ἀριστολόχωι καὶ Θευδότωι πε[ρι] | τῶν τούτων καὶ τῶν ἄλλω[ν] ὧν | ἠβουλόμεθα ἐντέταλμαι ἀν[αγ]|γεῖλαι ὑμῖν. ἔρρωσθε.

Record 167

Καὶ τοῦτο λέγουσιν οἱ παραγενόμενοι καὶ θαυμάζουσιν, ὡς οὐδ' ἰμάτιον ἀνείληφας πένθιμον οὐδὲ σαυτῆ τινὰ προσήγαγες ἢ θεραπευσίαι ἀμορφίαν καὶ αἰκίαν, οὐδ' ἦν παρασκευὴ πολυτελείας πανηγυρικῆς περὶ τὴν ταφήν, ἀλλ' ἐπράττετο κοσμίως πάντα καὶ σιωπῆ μετὰ τῶν ἀναγκαίων. ἐγὼ δὲ τοῦτο μὲν οὐκ ἐθαύμαζον, εἰ μηδέποτε καλλωπισαμένη περὶ θέατρον ἢ πομπήν, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἡδονὰς ἀχρηστον ἠγησαμένη τὴν πολυτέλειαν, ἐν τοῖς σκυθρωποῖς διεφύλαξας τὸ ἀφελές καὶ λιτόν· οὐ γάρ ἐν βακχεύμασι δεῖ μόνον τὴν σῶφρονα μένειν ἀδιάφθορον, ἀλλὰ μηδὲν ἥττον οἶεσθαι τὸν ἐν πένθεσι σάλον καὶ τὸ κίνημα τοῦ πάθους ἐγκρατείας δεῖσθαι διαμαχομένης οὐ πρὸς τὸ φιλόστοργον, ὡς οἱ πολλοὶ νομίζουσιν, ἀλλὰ πρὸς τὸ ἀκόλαστον τῆς ψυχῆς.

Record 168

τῷ μὲν γὰρ φιλοστόργω χαριζόμεθα τὸ ποθεῖν καὶ τὸ τιμᾶν καὶ τὸ μεμνησθαι τῶν ἀπογενομένων, ἢ δὲ θρήνων ἄπληστος ἐπιθυμία καὶ πρὸς ὀλοφύρσεις ἐξάγουσα καὶ κοπετούς αἰσχρὰ μὲν οὐχ ἥττον τῆς περὶ τὰς ἡδονὰς ἀκрасίας, λόγῳ δὲ συγγνώμης ἔτυχεν ὅτι τὸ λυπηρὸν αὐτῆς καὶ πικρὸν ἀντὶ τοῦ τερπνοῦ τῷ αἰσχυρῷ πρόσσεστι. τί γὰρ ἀλογώτερον ἢ τὸ γέλωτος μὲν ὑπερβολὰς καὶ περιχαρείας ἀφαιρεῖν, τοῖς δὲ κλαυθμῶν καὶ ὀδυρμῶν ρεύμασιν, ἐκ μιᾶς πηγῆς φερομένων, εἰς ἅπαν ἐφίεναι; καὶ περὶ μύρου μὲν ἐνίου καὶ πορφύρας διαμάχεσθαι ταῖς γυναιξί, κουρὰς δὲ συγχωρεῖν πενθίμους καὶ βαφὰς ἐσθῆτος μελαίνας καὶ καθίσεις ἀμόρφους καὶ κατακλίσεις ἐπιπόνους; καί, ὃ δὲ πάντων ἐστὶ χαλεπώτατον, ἂν οἰκέτας ἢ θεραπευίδας κολάζωσιν ἀμέτρως καὶ ἀδίκως, ἐνίστασθαι καὶ κωλύειν αὐτάς, ὑφ' ἑαυτῶν δ' ὡμῶς κολαζομένας καὶ πικρῶς περιορᾶν ἐν πάθεσι καὶ τύχαις ῥαστώνης καὶ φιλανθρωπίας δεομέναις;

Record 169

ἤδη δὲ καὶ περὶ τὰ τοιαῦτα πολλὴν εὐστάθειαν ἐπεδείξω τὸ πρεσβύτατον τῶν τέκνων ἀποβαλοῦσα καὶ πάλιν ἐκείνου τοῦ καλοῦ Χαρωνος ἡμᾶς προλιπόντος. μέμνημαι γὰρ

ἀπὸ θαλάσσης ξένους μοι συνοδεύσαντας ἀπηγγελημένης τῆς τοῦ παιδίου τελευτῆς καὶ συνελθόντας ἅμα τοῖς ἄλλοις εἰς τὴν οἰκίαν· ἐπεὶ δὲ πολλὴν κατάστασιν ἐώρω καὶ ἡσυχίαν, ὡς ὕστερον διηγοῦντο καὶ πρὸς ἐτέρους, ᾤοντο μηδὲν εἶναι δεινόν, ἀλλὰ κενὸν ἄλλως ἐξενηνέχθαι λόγον· οὕτω σωφρόνως κατεκόσμησας τὸν οἶκον ἐν καιρῷ πολλὴν ἀκοσμίας ἐξουσίαν διδόντι, καίτοι τῷ σεαυτῆς ἐκείνων ἐξέθρεψας μαστῶ καὶ τομῆς ἡνέσχου, τῆς θηλῆς περίθλασιν λαβούσης· γενναῖα [γὰρ] ταῦτα καὶ φιλόστοργα.

Record 170

τὰς δὲ πολλὰς ὀρώμεν μητέρας, ὅταν ὑπ' ἄλλων τὰ παιδιά καθαρθῆ καὶ γανωθῆ, καθάπερ παίγνια λαμβανούσας εἰς χεῖρας, εἴτ' ἀποθανόντων ἐκχεομένας εἰς κενὸν καὶ ἀχάριστον πένθος, οὐχ ὑπ' εὐνοίας (εὐλόγιστον γὰρ εὖνοια καὶ καλόν), ἀλλὰ μικρῷ τῷ φυσικῷ πάθει πολὺ συγκεραυνύμενον τὸ πρὸς κενὴν δόξαν ἄγρια ποιεῖ καὶ μανικὰ καὶ δυσεξίλαστα τὰ πένθη.

Record 171

καὶ τοῦτο φαίνεται μὴ λαθεῖν Αἴσωπον· ἔφη γὰρ οὗτος ὅτι τοῦ Διὸς τὰς τιμὰς διανεμόντος τοῖς θεοῖς ἦται καὶ τὸ Πένθος. ἔδωκεν οὖν αὐτῷ, παρὰ τοῖς αἰρουμένοις δὲ μόνοις καὶ θέλουσιν. ἐν ἀρχῇ μὲν οὖν οὕτω τοῦτο γινόμενόν ἐστιν· αὐτὸς γὰρ ἕκαστος εἰσάγει τὸ πένθος ἐφ' ἑαυτόν. ὅταν δ' ἰδρυνθῆ χρόνῳ καὶ γένηται σύντροφον καὶ σύννοικον, οὐδὲ πάνυ βουλομένων ἀπαλλάττεται. διὸ δεῖ μάχεσθαι περὶ θύρας αὐτῷ καὶ μὴ προίεσθαι φρουρὰν δι' ἐσθῆτος ἢ κουρᾶς ἢ τινος ἄλλου τῶν τοιούτων ἃ καθ' ἡμέραν ἀπαντῶντα καὶ δυσωποῦντα μικρὰν καὶ στενὴν καὶ ἀνέξοδον καὶ ἀμείλικτον καὶ ψοφοδεῆ ποιεῖ τὴν διάνοιαν, ὡς οὔτε γέλωτος αὐτῇ μετὸν οὔτε φωτὸς οὔτε φιλανθρώπου τραπέζης τοιαῦτα περικειμένη καὶ μεταχειριζομένη διὰ τὸ πένθος.

Record 172

ἀμέλεια δὲ σώματος ἔπονται τῷ κακῷ τούτῳ καὶ διαβολαὶ πρὸς ἄλειμμα καὶ λουτρὸν καὶ τὴν ἄλλην δίαιταν· ὣν πᾶν τούναντίον ἔδει τὴν ψυχὴν πονοῦσαν αὐτὴν βοηθεῖσθαι διὰ τοῦ σώματος ἐρρωμένου. πολὺ γὰρ ἀμβλύνεται καὶ χαλᾶται τοῦ λυποῦντος, ὥσπερ ἐν εὐδία κῦμα, τῇ γαλήνῃ τοῦ σώματος διαχεόμενον, ἐὰν δ' αὐχμὸς ἐγγένηται καὶ τραχύτης ἐκ φαύλης διαίτης καὶ μηδὲν εὐμενὲς μηδὲ χρηστὸν ἀναπέμπη τὸ σῶμα τῇ ψυχῇ πλήν ὀδύνας καὶ λύπας, ὥσπερ τινὰς πικρὰς καὶ δυσχερεῖς ἀναθυμιάσεις, οὐδὲ βουλομένοις ἔτι ῥαδίως ἀναλαβεῖν ἔστιν· τοιαῦτα λαμβάνει πάθη τὴν ψυχὴν οὕτω κακωθεῖσαν.

Record 173

καὶ μὴν ὅ γε μέγιστον ἐν τούτῳ καὶ φοβερώτατόν ἐστιν οὐκ ἂν φοβηθῆναι, ἄκακων γυναικῶν εἰσόδους· καὶ φωνὰς καὶ συνεπιθρηνησεις αἷς ἐκτρίβουσι καὶ παραθήγουσι τὴν λύπην, οὐθ' ὑπ' ἄλλων οὔτ' αὐτὴν ἐφ' ἑαυτῆς ἐῶσαι μαραυθῆναι. γινώσκω γὰρ ποίους ἔναγχος ἀγῶνας ἠγωνίσω τῇ Θέωνος ἀδελφῇ βοηθοῦσα καὶ μαχομένη ταῖς μετα ὀλοφυρμῶν καὶ ἀλαλαγμῶν ἕξωθεν ἐπιούσαις, ὥσπερ ἀτεχνῶς πῦρ ἐπὶ πῦρ φερούσαις. τὰς μὲν γὰρ οἰκίας τῶν φίλων ὅταν καιόμενας ἴδωσι σβεννύουσιν ὡς ἔχει τάχους ἕκαστος ἢ δυνάμεως, τὰς δὲ ψυχὰς φλεγόμενοις αὐτοῖς προσφέρουσιν ὑπεκκαύματα. καὶ τῷ μὲν ὀφθαλμιῶντι τὰς χεῖρας οὐκ ἐῶσι προσάγειν τὸν βουλόμενον οὐδ' ἀπτονται τοῦ φλεγμαίνοντος, ὁ δὲ πενθῶν κάθηται παντὶ τῷ προστυχόντι παρέχων ὥσπερ ῥεῦμα κινεῖν καὶ διαγριαίνειν τὸ πάθος, ἐκ μικροῦ τοῦ γαργαλίζοντος καὶ κνῶντος εἰς πολλὴν καὶ δυσχερῆ κάκωσιν ἀναξαινόμενον. ταῦτα μὲν οὖν οἶδ' ὅτι φυλάξῃ.

Record 174

κυρίῳ μου ἀδελφῶϊ Ἀφυγχίῳ Κύρα καὶ Αἴα πλεῖστα χαίρειν. πάντα ὑπερθέμενος ἐξαυτῆς ἀπάντησον πρὸς ἡμᾶς ἐπειδὴ ἡ μήτηρ ἡμῶν ἀπεγένετο καὶ πάνυ χρεῖαν ἔχομεν τῇ παρουσίᾳ σου. μὴ θελήσης οὖν παραμεῖναι παρὰ σοι τοῦ σε ἀπαντῆσαι πρὸς ἡμᾶς καὶ ἀπολέσωμεν τὴν οἰκίαν ἡμῶν. οἶδας γὰρ καὶ σὺ ὅτι οὐδὲν δυνάμεθα ποιῆσαι [c. 15] τὴν παρουσίαν σου. τούτου γὰρ χάριν καὶ τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν Μαρτύριον ἀπεστείλαμεν ἵνα

σὺν αὐτῷ ἐξαυτῆς ἀπαντήσης πρὸς ἡμᾶς. χάρις γὰρ αὐτῷ πλείστη ὅτι τὸν σκυλμὸν πεποίηκεν πρὸς σε ἡμῶν παρεχόντων αὐτῷ τὸν μισθόν. ἀσπάζομεν τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν τὴν Ἐλευθέραν σου καὶ τὰ ἀβάσκαντα αὐτῆς παιδία καὶ τοὺς ὑμῶν πάντας κατὰ ὄνομα. ἐρρῶσθαί σε εὐχομαι πολλοῖς χρόνοις, κύριε ἡμῶν ἀδελφέ. μὴ θέλῃς ἀμελῆσαι καὶ ὕστερα μεταμελήσης· ἐξαυτῆς ἀπάντησον ἵνα πάντα τυπώσης.

Record 175

(Excerpts) [Ἰκάνη] Ἰσιδώ[ρω τῷ υἱῷ χαίρειν· πρὸ μὲν πάντων ἀναγκαῖον ἠγησάμην ἐφορκίου ἀναγομένου γρά[ψαι ---] ἐμέ. [ἐ]ν [Βε]ρνίκη εἰμί. ἐγὼ μὲν σοι ἐπιστολὴν γεγράφηκα [---] ἐπιστολὴν. διὰ [τ]οῦτο σὲ ἐβάσταζον δέξα μῆνες καὶ τρία ἔτη σὲ ἐθήλαζον εἶνα μὴ εἰ[δ]ῆς μου μνημονεῦσαι δι' ἐπιστολῆς; καὶ τᾶταυ δι' Αὐασειτῶν [.]των ἀφῆς μέ, μηδὲ ἐγὼ σέ. ἀλλὰ ἀφῆκα σοῦ τοὺς ἀδελφοὺς ἓνα -- Ἀραβία --- Αἴγυπτον εἰδῶ σοῦ τὸ πρόσωπον καὶ συ---ζῶ τὸ πνεῦμα, μόνον ἔρτο σε καὶ παρακαλῶ καὶ ἐξορκίζω σε τού[τ]ου -- καὶ τὴν μνήαν σου το γενήσαντος [ἐ]ὰν ὑγια[ίνης] ἐκπλεσι ... ἐρωτῶ σε καὶ παρακαλῶ ...

Record 176

(Excerpts) νῦν [δὲ ἅπα]ξ καὶ δεύτερον ἐδεξάμην [- γ]ρ[άμμα]τα δηλ[ο]ῦντά μοι κ[---]] ἐρχόμενον· ἀλλ' ἰ καὶ τὰ μάλιστα ἐλύπησέν με ἡ σὴ ἀπουσία [---]αξέω ταῦτα ἐν μέρει. τοῦτο δέ σοι παρατίθημι ἀξιῶν καὶ δεόμενος[---]αὶ τῇ θυγατρὶ τῇ ἐμοῦ ἀδελφῇ Θεονίλλα δικαί παραβάλλιν καθ' ἐκάσ[την] ὥραν καὶ πα[ρ]αινῶν αὐτὴν τὰ εἰκότα ὅπως μηδα[μ]ῶς λυπηθῆ. οἶδα γὰρ α[ὐ]τὸς καὶ π[ε]πισμαι ὅτι οἱ κοινοὶ ἡμῶν γ[ο]νῖς καταβλέπουσιν αὐτὴν κ[αί]περ ἅπαξ δ[ὲ] καὶ δεύτερον ἐδεήθη αὐτῶν διὰ γρ[αμ]μάτων τὴν αὐτὴν ἐπι[μ]ε[λ]ίαν [παρέ]χειν αὐτῇ καὶ πάντα τὰ εἰωθότα π[ο]ιῆσαι τῶν λοχίων. οἶδεν γὰρ ὁ θεὸς[---]τι ἐβουλόμην καὶ τὰ μύρα κ[αὶ τὰ ἄ]λλα πάντα τὰ πρὸς τὴν χρίαν τῶν λοχίων ἀποστῆλαι ...

Record 177

Θαυβᾶς Πομπείω τῷ πατρὶ [πλείστα] χαίρειν. καλῶς ποιήσεις λαβὼν τὴν ἐπιστολὴν μου ἐξαυτῆς εἰσελθὼν διὰ τὸ τὴν ταλαίπωρον θυγατέρα σου Ἐρεννίαν τετηλευτηκέναι καὶ ἤδη εὐτηχυῆσθαι τῷ Φαῶφι τῇ ἐνάτῃ ἀπ' ὠμοτοκτητοῦ· ἔτεκεν γὰρ ὀκτῶ μνηῶν παιδίον νεκρὸν καὶ τέσσαρας ἡμέρας ἐπέζωσε καὶ μετὰ ταῦτα τετηλεύτηκεν καὶ περιεστάλη ὑφ' ἡμῶν καὶ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς ὡς ἔδει καὶ ἐτέθη εἰς Ἀλαβανθίδα ἵνα εἴαν ἔ[λ]θῃς καὶ θέλῃς δύνῃ αὐτὴν ἰδε[ῖν]. ἀσπάζεται σε Ἀλέξανδρος κ[αὶ τὰ] παιδία. ἐρρῶσο

Record 178

τὴν ποίησιν ἅπασαν καὶ νομίζω καὶ ὀνομάζω λόγον ἔχοντα μέτρον· ἦς τοὺς ἀκούοντας εἰσηλθε καὶ φρίκη περίφοβος καὶ ἔλεος πολύδακρυς καὶ πόθος φιλοπενθῆς, ἐπ' ἄλλοτρίων τε πραγμάτων καὶ σωμάτων εὐτυχίαις καὶ δυσπραγίαις ἴδιόν τι πάθημα διὰ τῶν λόγων ἔπαθεν ἢ ψυχῆ.

Record 179

παιδοκομησαμένη Ποσιδώνιον ἢ ταλαπένθης
ἦνδρως' εἰς Αἴδη Μόσχιον υἱά φίλον,
ἐλπίδας ἐνθεμένη πυρὶ καὶ τάφῳ· ἢ δ' ἐπὶ τέκνωι
ὑψηλῇ τὸ πάρος καὶ φρονέουσα μέγα
νῦν ὀλίγη καὶ ἄπαις ἐνὶ πένθει· ὦ βίε θνητῶν
ἄστατ', ἐνὶ πτηνῇ κείμενε λυπρὲ τύχη.

μοῖρα λυγρὰ μήπω με βίου σχεδὸν ἐνθοθὶ βάντα
εἰς ἀπαιτήτους ἦγ' Αἶδαο δόμους,
πικρὰν δ' ἀμφὶ τάφοισιν ἐθήκατο μητέρα πένθει,
κωφὰ λίθοις κωφοῖς δάκρυα μυρομένην·

κουφίζω δὲ τάλαιναν, ὅσον χρόνον εἰς ὄναρ ἤκωι,
 ἠώς δ' ἀντὶ χαρᾶς δάκρυα πορσύεται.

οὔποτε γηθόσυνος νεκύων τάφος, οὐδ' ὁ πρὸ μοίρης
 θνήσκων μητρὶ φίλην τερπνὰ δίδωσιν ἄχη·
 [δι]πλὰ δ' ἀπὸ στέρνων ἠμέλξατο πικρὰ τροφῶν
 πένθεα καὶ στοναχὰς Μόσχιον αἰνοτάτη·
 ἠρέμα κωκύσει παρ' ἐμὸν δόμον, οἶ, ἀπὸ μούνου
 λειπομένη τέκνου· κείσομ' ἐγὼ δὲ τέφρῃ.

τηλυγέτω ἐπὶ παιδί πανάλγεα κωκύσασα
 μήτηρ εἰνοδίην τήνδ' ἀνέθηκε λίθον,
 τέρμα δ' ἀνειρὸν γήρως ἴδεν· ἦ ῥα Μένανδρος
 ὄλβιος, ὅς τοίου πρῶτος ἔθνησκε τέκνου.

Record 180

Text: Διονυσίω τῶν φίλων καὶ στρατηγῶι παρὰ Πτολεμαίου τοῦ Γλαυκίου Μακεδόνας τῶν ὄντων ἐν κατοχῇ ἐν τῶι ἐν Μέμφει μεγάλωι Σαραπιείω ἔτος δωδέκατον. ἠδικημένος οὐ μετρίως καὶ τῶι ζῆν πλειονάκις κεκινδυνευκῶς ὑπὸ τῶν ὑπογεγραμμένων ἐκ τοῦ ἱεροῦ καλλυντῶν ἐπὶ σὲ τὴν καταφυγὴν ποιοῦμαι νομίζων μάλισθ' οὕτως τεύξεσθαι τῶν δικαίων. τοῦ γὰρ κα (ἔτους) Φαῶφι ἡ' παραγενομένων ἐπὶ τὸ ἐν τῶι ἱερῶι Ἀσταρτιεῖον, ἐν ᾧ τυγχάνω ἐν τῇ κατοχῇ γεγωναίως τὰ προκείμενα ἔτη, καὶ τινων μὲν ἐχόντων μετὰ χεῖρα λίθους, ἐτέρων δὲ καὶ ῥάβδους καὶ ἐπιχειρούντων εἰσβιάσασθαι, ὅπως διὰ παρευρέσεως τό τε ἱερὸν σκύλωσιν ἐμέ τε παρὰ τὸ Ἑλληνα εἶναι καθάπερ οἱ ἐξ ἐπιβουλῆς ἐπιβαλλόμενοι τοῦ ζῆν ἀνέλωσι, καὶ τὴν μὲν θύραν τοῦ ἱεροῦ προφθάσαντός μου καὶ κλείσαντος μετὰ κραυγῆς τε διαστελλομένου μεθ' ἡσυχίας ἀναλύειν, οὐδ' ὡς ἀπεχώρουν, Δίφιλον δὲ τινὰ τῶν παρακατεχομένων ὑπὸ τοῦ Σαράπιος θεραπευτῶν ἀγανακτοῦντα ἐφ' οἷς διετελοῦντο ἐν τοιοῦτῶι ἱερῶι ἀνέωσάν τε καὶ οὐ μετρίως ἔσκυλαν ὑβρίζοντες καὶ τύπτοντες, ὥστ' ἂν τὴν παράνομον βίαν ἅπασιν εὐδελον κατασταθῆναι. οἱ δ' αὐτοὶ καὶ τοῦ ἰθ' (ἔτους) Φαῶφι τὰ ὅμοια εἰς με διαπραξάμενοι ἐνέτυχόν σοι παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν, ὑπὲρ ᾧ παρὰ τὸ μὴ ἔχειν <με> τὸν τὴν ἐντυχίαν ποιησόμενον συνβῆναι ἀνεπιπλήκτων αὐτῶν ὄντων εἰς μείζονα καταφρόνησιν ἐλθεῖν. ἀξιῶ οὖν σε, ἐὰν φαίνεται, συντάξει καταστῆσαι αὐτοὺς ἐπὶ σέ, ὅπως περὶ ἀπάντων τούτων τύχῃσι τῆς προσηκούσης μισοπονηρίας. εὐτύχει. Μῦς ἰματιοπώλης, Ψοσαῦς ἀσιλλοφόρος, Ἰμούθης ἀρτοκόπος, Ἀρεμβάσις σιτοκάπηλος, Στοτοῆτις σακκοφόρος, Ἀρχῆβις κλυστής, Πο --ος ταπίδουφος καὶ ἄλλοι μετὰ τούτων, ᾧ τὰ ὀνόματα ἀγνοῶ.

Record 181

βασιλεῖ Πτ[ο]λεμαίωι χαίρειν. Ἡρακλείδης τῶν ἀπ' Ἀλε[ξ]ιά[ν]δρου νήσου, τ]ῶν κατοικούντων ἐν Κροκοδίλῳ]ν πόλει τ[οῦ Ἀρσι]νοίτου νομοῦ. ἀδικοῦμαι ὑπὸ Ψενοβάστιος ἢ κατοικεῖ Ψυάν, τ[οῦ προγεγρα]μμένου νομοῦ. [τοῦ γ]ὰρ [ε'] (ἔτους) ὡς αἰ πρόσοδ[οι], Φαμενώθ κα', ἐπορεύθη ἐπὶ Ψυάν, τοῦ αὐτοῦ νομοῦ, πρ[ὸ]ς ἰδίαν χ[ρ]εῖαν. Πα]ραπορευομέν[ου δέ] μου --- κύψασα Αἰγυπτία τις ἣ λέγεται εἶναι ὄνομα Ψενοβάστι[ς] κατέχ[ειν κατ]ὰ τῶν ἰματίων μ[ου] οὔρον ὥστε καὶ --- καταρρυῆναι. ἀγανακτήσαντος δὲ μου καὶ ἐπιτιμῶντος αὐτῇ, ἐλ[οιδόρησε]. ἐμοῦ δὲ ἀντιλοιδοῦντος αὐτῇ --- Ψενοβάστις τῇ αὐτῆς δεξιᾷ χειρὶ ἐπισπασαμένη τῆς ἀναβολῆ[ς] τοῦ ἰμ]ατίου οὗ περιβεβλήμην ἔρηξε καὶ ἐπάρασεν ὥστε καὶ ἀπογυμνωθῆναι μου τὸ στήθος, καὶ ἐπέπτυσεν εἰς τὸ πρόσωπόν μου[ν] παρόντων τινῶν οὓς ἐγὼ ἐπε[μαρτυρά]μην. ἃ δ' ἐγκαλῶ ἔπραξεν ὑβρίζουσά με καὶ ἄρχουσα εἰς με χειρῶν ἀδίκων. ἐπιτιμηθεῖσα δὲ ὑπὸ τινων τῶν παρόντων ἐφ' οἷς --- με, οὕτως καταλιποῦσά με ἀπηλλάγη ἔνδον, ὅθεν τὸ οὔρον κατέχεεν μου. δέομαι οὖν σου, βασιλεῦ, εἰ σοι δοκεῖ, [μὴ περιιδεῖν με οὔ]τως ἀλόγως ὑπὸ Αἰγυ[π]τίας ὑβρισμέ]νον, Ἑλλη[ν]α ὄν]τα καὶ ξένον, ἀλλὰ προστάξει Διοφάνει τῶι στρατηγῶι, ἐπειδ[ὴ] --- ὑπὸ ἀ[ὐτῆς ---] γράψαι Σωγένηι τῶι ἐπιστάτῃ ἀποστεῖλαι τὴν Ψενοβάστιν ἐφ' [αὐτὸν ὅπως

διακρι]θῆι πρὸς [μ]ε περὶ το[ύτων καί, ἐὰν ᾗ ἀληθῆ τὰ] διὰ τῆς ἐντεύξεως, τύχηι ζημίας ἧς ἂν ὁ στρατηγὸς συνκρ[ίνῃ. τούτου γὰρ γε]νομένου, διὰ σέ, βα[σιλεῦ, τεύξομαι τοῦ δικαίου. [εὐτύχει]. (ἔτους) δ, Δίου γ, Φαμεν[ώ]θ κζ. Ἡρακλείδης πρ(ὸς) [Ψενοβάστιν] περὶ ὕβρεως.

Record 182

Ἀμμωνοῦς Ἀπολλωνιανῶ καὶ Σπαρτιάτῃ τοῖς κυρίοις μου καὶ γλυκυτάτοις πατρὶ καὶ ἀδελφῶ πλεῖστα χαίρειν. Γράφω ἀσπαζομένη ὑμᾶς καὶ εὐχομένη ὑμῖν τὰ ἐν βίῳ ἀγαθὰ ὑπαρχθῆναι καὶ προτρεπομένη ὑμᾶς γράφειν μοι συνεχῶς περὶ τῆς σωτηρίας ὑμῶν, εἰδότες ὅτι, ἐὰν κομίζωμαι ὑμῶν γράμματα, ἐορτὴν ἄγω. ἀσπάσασθε τὰ γλυκύτατά μου τέκνα καὶ τὴν ἀδελφὴν Διοσκουρίαν· ἀσπάζεται ὑμᾶς τὰ τέκνα ὑμῶν. ἀσπάζου Ἰσιδώραν καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς. ἐρῶσθαι ὑμᾶς εὐχομαι εὐτυχοῦντας διὰ βίου ἀεὶ, πάλαι ὁ στρατιώτης ἡμῖν ἐνοχλεῖ ὡς χάριν . . γο . . . ου αὐτῶ ἐνετείλω. ἐρεῖ οὖν σοι τὸ πρᾶγμα Διογένης.

Record 183

Δημητρία Ἀπίαι τῇ γλυκυτάτῃ ἀδελφῇ χαίρειν. εὐθέως εἰσελθοῦσα εἰς τὴν Ἀντινόου οὐκ ἡμέλησά σου τοῦ ἐντολίου, ἀλλ' εὐθέως, πρὶν ἢ βασταχθῆι τὰ σκεύη, ὦνησάμην αὐτό· ὁ δὲ κατάρατος ναυτικὸς ἀλόγως ἀπεδήμησεν καὶ ἔδοξα ἀσπούδαστος εἶναι ὥστε οὐκ ἐγὼ μεμπτή· ἠῦρον δὲ νῦν τὸν πρὸς σέ ἀνερχόμενον, ἔπεμψά σοι τὸ ἔλαιον ἀξιόν σου. εἰδέναι δέ σε θέλω, ὅτι πρόστιμόν ἐστιν καὶ μόλις ἔλαβον τὸν χοῦν πρὸς δραχμὰς δεκαοκτώ, ἀλλ' ἀξιόν ἐστὶ σοῦ· πέμψω δέ σοι καὶ τὸ ἀλικεῖον πρὸς τὴν ἐορτὴν. Ἐλένην τὴν τιμιωτάτην πολλὰ

ἀσπάζου καὶ Νείκην καὶ Ῥοδίνην καὶ Ἀττοῦν καὶ σὺ δὲ μνήσθητι τοῦ πορφυρίου. ἐρῶσθαι σε εὐχομαι, ἀδελφῇ γλυκυτάτῃ.

Record 184

Ἰσιὰς Ἡφαιστίωνι τῷ ἀδελφῶ[ι χαί(ρειν).] εἰ ἐρρωμένω <σοι> τὰ ἄλλα κατὰ λόγον ἀπαντᾶι, εἴη ἂν ὡς τοῖς θεοῖς εὐχομένη διατελῶ, καὶ αὐτὴ δ' ὑγίαινον καὶ τὸ παιδίον καὶ οἱ ἐν οἴκῳ πάντες σου διὰ παντὸς μνεῖαν ποιούμενοι. κομισάμενη τὴν παρὰ σοῦ ἐπιστολὴν παρ' Ὠρου, ἐν ἣι διεσάφεις εἶναι ἐν κατοχῇ ἐν τῷ Σαραπιείῳ τῷ ἐν Μέμφει, ἐπὶ μὲν τῷ ἐρρῶσθα[ί] σε εὐθέως τοῖς θεοῖς εὐχαρίστουν, ἐπὶ δὲ τῷ μὴ παραγίνεσθαί σε [π]ά[ντ]ων τῶν ἐκεῖ ἀπειλημένων παραγεγο[νό]των ἀηδίζομαι ἕνεκα τοῦ ἐκ τοῦ το<ιο>ύτου καιροῦ ἐμαυτὴν τε καὶ τὸ παιδίον[ν σ]ου διακεκυβερνηκυῖα καὶ εἰς πᾶν τι ἐληλυθυῖα διὰ τὴν τοῦ σίτου τιμὴν καὶ δοκοῦσα νῦν γε σοῦ παραγενομένου τεύξεσθαί τινος ἀναψυχῆς, σὲ δὲ μὴδ' ἐνθεθυμῆσθαι τοῦ παραγενέσθαι μὴδ' ἐνβεβλοφέναι εἰς τὴν ἡμετέραν περίστασιν ὡς ἔτ[ι] σοῦ παρόντος πάντων ἐπεδεόμην, μὴ ὅτι γε τοσοῦτου χρόνου ἐπιγεγονότος καὶ τοιούτων καιρῶν καὶ μὴθέν σου ἀπεσταλκός. ἔτι δὲ καὶ Ὠρου τοῦ τὴν ἐπιστολὴν παρακεκομικότος ἀπηγγελκότος ὑπὲρ τοῦ ἀπολελύσθαι σε ἐκ τῆς κατοχῆς παντελῶς ἀηδίζομαι. οὐ μὴν ἀλλ[ᾶ] ἐπεὶ καὶ ἡ μήτηρ σου τυγχάνει βαρέως ἔχουσα, καλῶς ποιήσεις καὶ διὰ ταύτην καὶ δι' ἡμᾶς παραγ[ε]νόμενος εἰς τὴν πόλιν εἴπερ μὴ ἀναγκαιότερόν σ[ε] περισπᾶι. χαριεῖ δὲ καὶ τοῦ σώματος ἐπιμελ[ό]μενος ἴν' ὑγιαίνῃς.

Record 185

Διονύσιος Ἡφαιστίωνι τῷ ἀδελφῶι χαίρειν. εἰ ἐρρωμένω σοι τὰ ἄλλα κατὰ λόγον ἀπαντᾶι, εἴη ἂν ὡς βούλομαι, καὶ αὐτὸς δ' ὑγίαινον καὶ Εὐδαιμονίς καὶ τὰ παιδιά καὶ Ἰσιὰς καὶ τὸ παιδίον σου καὶ οἱ ἐν οἴκῳ πάντες. κομισάμενος τὴν παρὰ σοῦ ἐπιστολὴν, ἐν ἣι διεσάφεις διασεσῶσθαι ἐγὼ μεγάλων κινδύνων καὶ εἶναι ἐν κατοχῇ, ἐπὶ μὲν τῷ ἐρρῶσθαί σε τοῖς θεοῖς ἐπευχαρίστουν, ἠβουλόμην δὲ καὶ σὲ παραγεγονέναι εἰς τὴν πόλιν, καθάπερ καὶ Κόνων καὶ οἱ ἄλλοι οἱ ἀπειλημένοι πάντες, ὅπως καὶ ἡ Ἰσιὰς τοῦ παιδίου σου εἰς τὰ ἔσχατα ἐληλυθότος διασεσωκυῖα αὐτὸν ἐκ παντὸς τρόπου, ἔτι δὲ καὶ τοιούτους καιροὺς ἀνηντληκυῖα νῦν γε ἰδοῦσά σε τύχηι τινὸς ἀναψυχῆς. οὐ γὰρ πάντως δεῖ στενῶς ἐπανάγοντά σε προσμένειν ἕως τοῦ πορίσαι τι καὶ κατενεγκεῖν, ἀλλὰ πᾶς τις πειράται,

όπηνίκ' ἄν ἐκ κινδύνων διασωθῆι, ταχέως παραγίνεσθαι καὶ ἀσπάζεσθαι τήν τε γυναῖκα καὶ τὰ παιδιά καὶ τοὺς φίλους. καλῶς οὖν ποιήσεις, εἴπερ μὴ καὶ σε ἀναγκαιότερόν τε περισπᾶι, συντόμως πειραθῆις παραγενέσθαι, ... καὶ τοῦ σώματος ἐπιμελόμενος, ἴν' ὑγιαίνης, ἔρρωσο.

Record 186

Σατύρα Ζήνωνι χαίρ[ε]ιν. Ἀπολλωνίου συντάξαντος ἱματισμόν ἡμῖν δοῦναι, ἐμοί τε καὶ τῆι μητρί, εὐρήσεις δὲ καὶ τὸ ὑπόμνημα ὃ ἔγραψεν || Ἀπολλώνιος περὶ τούτων, ἀπ' ἐκείνου γὰρ οὐκ εἰλήφαμεν, ἤδη δ' ἐστὶν ἔτος τοῦτο δεύτερον. καλῶς ἄν οὖν ποιήσεις ἐπισκεψάμενος καὶ ἐμφανίσας Ἀπολλωνί[ωι ---] περὶ ἡμῶν μνείαν ποιήσαι, ὅπως μὴ γυμνοὶ ὦμεν. καὶ τοῦτο ἴαι παρὰ σοῦ ἔχειν. [καὶ] περὶ τοῦ ὄψωνίου ἐπίσκεψαι· ὅλως οὐκ εἰλήφαμεν ἀλλ' ἢ ἄπαξ, καὶ τοῦτο ὃ σὺ τοῖς Δημητρίοις ἀπέστειλας δοῦναι ἡμῖν. καλῶς ἄν οὖν ποιήσεις καὶ περὶ τούτων ἐπισκεψάμενος, εἰ καὶ σοι δοκεῖ, ὅτι συντομώτατα. ἔρρωσο. Σατύρα[ς] τοῦ κορα[σίου]υ. Ζήνωνι.

Record 187

Ἰλαρίωνα Ἄλιτι τῆι ἀδελφῇ πλεῖστα χαίρειν καὶ Βεροῦτι τῆ κυρία μου καὶ Ἀπολλωναριν. γίνωσκε ὡς ἔτι καὶ νῦν ἐν Ἀλεξανδρέα ἴμεν· μὴ ἀγωνιάς ἐὰν ὅλως εἰσπορεύονται, ἐγὼ ἐν Ἀλεξανδρέα μενῶ. ἐρωτῶ σε καὶ παρακαλῶ σε ἐπιμεληθῆι τῶ παιδίῳ καὶ ἐὰν εὐθύς ὄψωνιον λάβωμεν ἀποστελῶ σε ἄνω. ἐὰν πολλὰ πολλῶν τέκης ἐὰν ἦν ἄρσενον ἄφες, ἐὰν ἦν θήλεα ἔκβαλε. εἴρηκας δὲ Ἀφροδισιάτι ὅτι μὴ με ἐπιλάθης· πῶς δύναμαί σε ἐπιλαθεῖν; ἐρωτῶ σε οὖν ἵνα μὴ ἀγωνιάσης.

Record 188

... παρὰ Ἀρμάιος τῶν ἐν τῶι μεγάλῳ Σαραπιείῳ ὄντων ἐν κατοχῇ ἔτος πέμπτον, διαζῶντος δὲ καὶ ἀφ' ὧν ἐπαιτῶ ἐν τῶι ἱερῶι. **ἀδικοῦμαι** ὑπὸ Νεφόριτος τῶν ἀπὸ Μέμφεως. τοῦ γὰρ ταύτης θυγατρῆος Ταθήμιος συνδιατρίβοντος ἐν τῶι ἱερῶι, διαιτωμένου δὲ καὶ ἐξ ὧν ἐλόγευεν διὰ δομάτων, συναγαγούσης δὲ αὐτῆς χα(λκοῦ) ἀτ' καὶ δούσης μοι αὐτὰς παραθήκην, μετὰ δὲ τινα χρόνον τῆς Νεφόρ[ι]τος παραλογισαμένης με καὶ προενεγκαμέ[ν]ης τὴν Ταθῆμιν ὥραν ἔχειν ὡς ἔθος ἐστὶ[ν] τοῖς Αἰγυπτίοις περιτέμνεσθαι, ἀξιωσά[σ]ης τ' ἐμὲ δοῦναι αὐτῇ τὰς ἀτ', ἐφ' ὧι τοῦτ[ο] ἐπιτελέσασα ἱματιεῖ αὐτὴν καὶ ἐὰν ἐγ[δ]ῶται αὐτὴν ἀνδρὶ φερ[ν]ιεῖ, ἐὰν δὲ μὴ ποιῆι ἐκ[α]στον τ[ού]των ἢ καὶ μὴ περιτέμηι τὴν Ταθῆμ[ι]ν ἐν τῶ[ι] Μεχείρ μηνὶ τοῦ ἰη' (ἔτους), ἀποτείσει [μο]ι παραχρῆμα χα(λκοῦ) βύ, ἐφ' οἷς συγχωρήσαντός μου καὶ δόντο[ς] αὐτῇ ἐν τῶι Θῶυθ μηνὶ τὰς ἀτ' (δραχμάς), οὐδὲν τῶν διωμολογημένων πεποίηκεν, δι' ἣν αἰτίαν **περισπῶμενος** ὑπὸ τῆς Ταθήμιος καὶ ἀπαιτούμενος τὰς ἀτ' συμβαίνει μὴ δύνασθαι καταβῆναι εἰς Μέμφιν πρὸς ἀναγκαίας χρείας. ἀξιῶ οὖν σε μὴ ὑπεριδεῖν με περισπῶμενον μισοπονηρῆσαι τε καὶ ἐφ' οἷς διαπέπρακται ἐπὶ παραλογισμῶι, ἐὰν σοι φαίνεται, συντάξαι ἀνακαλέσασθαι αὐτὴν ἐπὶ σέ καὶ ἄν ἦι οἷα γράφω, ἐπαναγκάσαι παραχρῆμα τὰ δίκαιά μοι ποιῆσαι, ὅπως καὶ αὐτὸς τῆι Ταθῆμει ἀποδοὺς μὴ περισπῶμαι. τούτου δὲ γενομένου τεύξομαι βοθηθείας. εὐτύχει.

Record 189

Βοήθῳ συγγενεῖ καὶ ἐπιστρατήγῳ παρ' Ἀπολλωνίας τῆς καὶ Σεμμώνθιος κα[ὶ] Ἀμμωνίας τῆς καὶ Σεμμίνιος καὶ Ἡρακλείας ἢ Σεναπαῆθις καὶ Ἡραίδος ἢ Τάσρις τῶν Πτολεμαίου Κυρηναίων καταγινομένων ἐν Παθύρει. Ἀδικούμεθ' ὑπὸ Καλλιμήδου τοῦ Ἀπολλωνίου ὃς Πατοῦς Ψεμμώνθου τῶν πεζῶν καὶ Καλίβιος γυναικὸς αὐτοῦ καὶ τῶν τούτων υἱῶν Ὀρσέους καὶ Πανοβχο<ο>ύνιος. Τοῦ προγεγραμμένου πατρὸς ἡμῶν Πτολεμαίου τοῦ Ἐρμοκράτου ὃς ἦν τῶν Διοδότου πεζῶν μεταλλάξαντος τὸν βίον καὶ ἀπ[ο]λιπόντος ἡμῖν τὰ ὑπάρχοντ' αὐτῶι ἀδιάθετα ὃ ἐνκεκλημένος ὑπερισχύων καταφρονήσας τῶι νε[ω]τέρας ἀπολελεῖφθαι, ὡς δὲ κατὰ τὸ συγγενικὸν ἐπελθῶν σὺν τοῖς ἐγκαλουμένοις καὶ ἄλλοις οὔτε κατ' ἀνχιστείαν ἀπογραψάμενοι οὔτε κατὰ διαθήκην ἀπολελειμμένοι ἐπίτροποι κατὰ τὸ σιωπῶμενον ἐμβατεύσαντες εἰς τὴν ὑπάρχουσαν ἡμῖν

οἰκίαν ἐν τῇ Παθῦρει ἐνώκησαν βίαι οἱ ἐπανοίξαντες τὸν οἶκον καὶ τὰ ἀπολειφθένθ' ἡμῖν ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἡμῶν ἔπιπλα τάς τε προκτήσεις τῶν ἐνγαυιδίων ἐξιδιασάμενοι ἀπηνέγκαντο καὶ ἀπ' ἐκείνου διὰ παρευρέσεως αἰεὶ ποτε ἀντιποιοῦμενοι τῶν ἡμετέρων παρ' ἕκαστον καταβλάπτοντες διασειούσιν. Ἐνήλικοι δὲ γενόμενοι κατὰ τὸ ἀναγκαῖον κληρονομήσασαι ταξάμενοι τὰ καθήκοντα τέλη θεᾶ Βερενίκῃ κυριεύομεν. Ὅθεν οὐκ ἀποδιδόντων τὰ ἡμέτερα ἐπεδώκαμεν ἐν τῷ λ' (ἔτει) προσανγγελίαν Ἡρακλείδει γενομένῳ ἀρχιφυ(λακίτη) τοῦ Παθυρίτου ἐφ' οὗ ἀνομολογησάμενοι μόλις ἀπέδωκάν τινα. Συναλλάγματα δὲ καὶ συμβόλαια ιδιόχρεα καὶ ἕτερα γράμματα λυμανάμενοι ἔβλαψαν τὰ δι' αὐτῶν διάφορα τὰ τ' ἔπιπλα ταξάμενοι ἀποδοῦναι οὐκ ἐποίησαν, οἴομενοι ὄρκῳ ἀποκλύσαντες ἡμᾶς στερέσειν, προφανῶς ἔνοχοι ὄντες φωρᾷ λείας ἐφημμένοι ἀλλοτρίων καὶ ταυτ' ὀρφανικῶν. Ὑπὲρ ὧν πλεονάκις ἐντετευχιῶν ὑπερέχων ἡμᾶς ἀπράκτους καθίστησι. Καὶ ἐν τῷ δὲ λβ' (ἔτει) καταπεριστάντες --- σὺν Ὀνηϊ τῷ ὑπεπιστατήσαντ[ι] τῇ βίαι ἀπηνέγκαντο (πυροῦ) ἀρ(τάβας) ιγ καὶ ἐξ οἴκου Ὀνης κριθῆς ἀρ(τάβας) γ, ἀντιποιοῦνται δὲ καὶ τῆς προγεγραμμένης οἰκίας. ...

Record 190

τὸ ἐνύπνιον, ὃ εἶδεν Πτολεμαῖος Σεληνιέοις Παχῶν κε. οἶομαι τὴν Ταγῆν εὐφωνον οὔσα<ν> καὶ ἡδυτέραι τῇ φωνῇ καὶ εὖ διακειμένη<ν> καὶ ὄρω τὴν Ταοῦν γελωσα<ν> καὶ τὸν πόδα αὐτῆς μέγαν καθαρὸν. δύο ἄνθρωποι ἐργά||ζοντες ἐν τῇ προστάδι || καὶ Ταοῦν ἐπὶ τῆς κλίμακος καθῆσθαι καὶ προσπαίζουσα<ν> αὐ[τ]οῖς, καὶ ἀκούσασα τὴν φωνὴν τοῦ Χεντοσσηῦ [ε]ἶνα<ι> εὐθὺ μέλαινα ἐγένετο. ἔλ[ε]γον ὅτι διδάξουσι αὐτὴν [ca. 11]γ.ασην.

Record 191

βασιλεῖ Πτολεμαίῳ χαίρειν Ἀσία. ἀδικοῦμαι ὑπὸ Ποῶρ[ι]ος τοῦ σταθμούχου. τοῦ γὰρ ἀνδρὸς μου Μαχάτου σταθμοδο<τ>θέντος ἐν κώμηι Πηλουσίῳ καὶ διελομένου αὐτοῦ πρὸς τὸν Ποῶριν καὶ ἀνοικοδο||μήσαντος ἐν τῷ αὐτοῦ τόπῳ ἱερὸν Συρίας θεοῦ καὶ Ἀφροδίτης Βερενίκης, ὑπάρχοντος δὲ τοίχου τινὸς ἡμιτελέστου ἀνὰ μέσον τοῦ τε Ποῶριος καὶ τοῦ τοῦ ἀνδρὸς μου, ἐμοῦ δὲ βουλομένης ἐπισυντελέσαι τὸν τοῖχον ἵνα μὴ ὑπερβατὸν ἦι εἰς τὰ ἡμέτερα, Ποῶρις κεκώλυκεν οἰκοδομεῖν, οὐθὲν προσήκοντος αὐτῷ τοῦ τοίχου, ἀλλὰ καταφρονῶν ὅτι ὁ ἀνὴρ μου τετελεύτηκεν. δέομαι οὖν σου, βασιλεῦ, προστάξα[ι] Διοφάνει τῷ στρατηγῶι γράψαι Μενάνδρῳ τῷ ἐπιστάτῃ, ἐὰν [φ]αίνεται ὧν ὁ τοῖχος ἡμέτερος, μὴ ἐπιτρέπειν τῷ Ποῶρει κωλύειν ἡμᾶς οἰκοδομεῖν, ἵνα ἐ[π]ὶ σὲ καταφυγοῦσα, βασιλεῦ, τοῦ δικαίου τύχῳ. εὐτύχει. — Μενάνδρῳ. μάλιστ[α] μὲν διάλυσον αὐτ[ο]ύς· εἰ δ[ὲ] μή,] πρὸς ἡμᾶ[ς] ἀπό(στειλον) ὅπ(ως) ἐπι(σκεψώμεθα). (ἔτους) [κε, Λῳ]ου κς, Χοίαχ ιγ. ἔτους κε, Λῳίου κς, Χοίαχ ιγ. || Ἀσία πρὸς Ποῶριν περὶ || καθαιρέσεως τοίχου.

Record 192

Θοαντικὸς ὁ Πολυτείδης.

τοῦτόν σοι Μοίρης πολυπενθέος εὖρατο παστόν,
καρπὸν ἀπ' ὠκυμόρου παιδὸς αἰεράμενος,
καὶ σε πατὴρ Ἑρμαῖος ἐθήκατο τῶδ' ἐνὶ τύμβῳ,
θνητὸν μὲν σπεύρας καὶ θρεψάμενός σε Θόαντα,
ἀθανάτων δὲ γόνων οὔποτε παυσάμενος.
εἶσον ἐν ἀνθρώποις βίότου τ[έ]λος ἐν δὲ γονεῦσιν
οὐκ ἴσον ἐκ παιδ[ὸς π]ένθος ἀποιομένον.

Record 193

Δικέος, ἴσος, καλὸς πρᾶσσε· τέλος ὄραμα τῆς βίου. ταῦτα.

Αὐρ(ηλίου) Μαμα Γαμικοῦ ἔσορᾶς αἰώνιον οἶκον Ἐλπ<ι>δό<τ>[η]ς τε γαμετῆς Γαμικῆς τε συναίμονος αὐτοῦ· οὐδενὶ δ' ἐξέσται ἐτέρῳ ἐν μνήματι τούτῳ ἄλλον ἐπενθάψαι, μῶν<ον> δὲ οὗ τέκνα, ἐπὶ ἐκτείσει Διὶ Σολυμεῖ (δην.) ,αφ' καὶ τῷ δήμῳ (δην.) φ□'

καὶ οὐδὲν ἦσσαν σχεθήσεται ἐγκλήματι τυμβωρυχίας. εὐτυχεῖται. ὅσας ἂν σεαυτὸν εὐφράνης ἡμέρας, ταύτας βίον νόμιζε, τὰς δ' ἄλλας χρόνον.

Record 194

σοὶ καὶ ἐμοὶ τὸδε δῶμα, γυναικῶν δεῖα Σεύηρα,
μοῖρ' ἀδαμαντεῖης ἔργον ἔθηκε χερός.
σεῖο δ' ἐγὼ καὶ τῆδε πόσις κεκλημένος εἶην,
Κάνδιδος, Ἑλλήνων οὐχ ὁ παρεργότατος.
αἱ γὰρ ἐμοί, φίλ' ἄνερ τόδ, ἐπ' ἀθάνατοι τελέσαιεν·
οὕτω κεν θανάτου λησαμένη κρυεροῦ
κείμην ἐν λέκτρῳ, σὺ δὲ νήδυμον ἀμφί με πῆχυν
αἰὲν ἔχοις, εἶμεν δ' ἀθάνατοι νεκύων.

Record 195

Αἶχμων Ἀπολλοδότου Σαρπηδόσιος, αἰρεθεὶς ὑπὸ Λυκίων ἐπὶ τοῦ συναχθέντος στρατοπέδου καὶ ἐπὶ τῶν τὰ ἐναντία πραξάντων τῶ ἔθνη καὶ προσκαρτερήσας πάντα τὸν τῆ[ς] στρατείας χρόνον φιλοπόνως καὶ φιλοκινδύνως, καταγωνισάμενος τοὺς ὑπεναντίους Ἄρη χαριστήριον.

Record 196

[---]ω Ἐρμογένης Ἀπολωνίου Βαλέρσις γενόμενος εἰκανοδότης Καΐκου καὶ Τρ<ύ>φωνος περὶ προβάτων ὧν ἐκρίθη ὁμόσε τὸν Ἐρμογένην μὴ προδεδωκένε τὰ πρόβατα τὰ Καΐκου· ἀγνοήσας οὖν ὁ Ἐρμογένης ὤμοσεν τὸν θεόν· ὁ θεὸς ἀνέδιξεν τὰς εἰδίας δυνάμεις καὶ ἐκόλασεν τὸν Ἐρμογένην καὶ ζημίας αὐτῶ ἐπόησεν ἀποκτίνας αὐτῶ τὰ κτ<ή>νη βοῦν κέ ὄνον· ἀπιθοῦντος δὲ τοῦ Ἐρμογένου ἀπέκτινεν αὐτοῦ τὴν θυγατέραν· τότε ἔλυσεν τὸν ὄρκον. Ἄφιας καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς Ἀλέξανδρος, Ἄτταλος, Ἀπολλώνιος, Ἄμιον <έ>στήσομεν τὴν στήλην καὶ ἐνεγράφομεν τὰς δυνάμεις τοῦ θεοῦ καὶ ἀπὸ νῦν εὐλογοῦμεν.

Record 197

Κλ(αυδίας) Ἀρεσκούσης ψυχὴ ἀθάνατος, φιλανδρία ἀσύνκριτος, φιλοτεκνία ἀνυπέβλητος, κάλλος ἀμείμητον, σωφροσύνη ἀδιήγητος. ταῦτα σοί, ὦ δέσποινα, τὰ ἔνφυτα καὶ ἐνάρετα ἐγκώμια ὁ σὸς σύνευνος Ζώσιμος ἐχάραξα θεῖς καὶ εἰκόνα γραπτὴν μνείας καὶ φιλοστοργίας χάριν.

Record 198

ἐνθάδε κεῖται Δαμοστράτα ἧ ἔνεκ' αὐτῆς στήλην γράψας ἀνέθηκα σωφροσύνης ἀγαθῆς φιλανδρίας δὲ μάλιστα συνζήσασαν ἐμοὶ πλήρη δωδέκα ἔτη ζήσασα ἔτη λβ. χαίρετε.

Record 199

Θεόμνηστος Θεομνήστου ζήσας ἔτη λε. χαίρετε· καὶ σύ υἱέ.

Record 200

Μητρᾶν CΖΛΗΟΥ ἔχι τάφος οὔτος ἄλύπον | ἄσβυστον λύπην πᾶσι λιπόντα φίλοις.